

גבסת חלבון אינה עונה

ע"פ תסריט מאת אסי דיין ונפתלי אלטר

עיבוד למחזה דניאל לפין

בימוי: משה קפטן

הסרט הישראלי של כל הזמנים

בגרסה בימתית

"שזה,
שזה שאני לחפש את היס.
לא לחצו ליסוק שטס קטן -
יכ?"

גבעת חלפון אינה עונה

עפ"י תסריט מאת אסי דיין ונפתלי אלטר

עיבוד למחזה: דניאל לפין
 בימוי: משה קפטן
 מוסיקה מקורית: נפתלי אלטר
 ניהול מוסיקלי: ליאור רונן
 עיצוב תפאורה: ניב מנור
 עיצוב תלבושות: ילנה קלריך
 עיצוב תנועה: שרון גל
 עיצוב תאורה: זיו וולושין
 וידאו: גיא רומם
 עיצוב פאות ושיער: אסנת שגיא
 כוריאוגרפיה לשיר "גבעת חלפון אינה עונה": אביחי חכם
 עיצוב תלבושות מקורי לסרט: ד"ר שרה יונר

מנהלת הפקה: דנה כץ נעמן
 עוזרת במאי: מור ארליך אמסלם

משתתפים:

1976

סרג'יו קונסטנזה: משה אשכנזי/שלומי קוריאט
 סמ"ר רפאל "ג'ינג'י" מוקד: רוי מילר/טל מוסרי
 ויקטור חסון: קובי מאור
 שפרה חסון: עדנה בליליוס
 יעלי חסון: רוני דלומי
 שמגר: אורי הוכמן/בן יוסיפוביץ'
 ג'חנון: נדיר אלדד
 וסרמן: ניר זליחובסקי
 יוסיפון: שמוליק כהן
 חיליק/ברמן: ניל משען
 מח"ט בונדי: אמנון וולף/יואב דונט
 ז'קלין: טל קלאי
 אריק, קצין או"ם: יובל שלומוביץ'
 קצין מצרי: עמוס בוארון
 קלפנים/חיילים מצריים: שפי מרציאנו, דניאל חסין
 חיילים במוצב: עמוס בוארון, תומר ברש,
 דניאל חסין, שפי מרציאנו, ניל משען, טל קלאי,
 יובל שלומוביץ'

2019

שמגר: טוביה צפיר
 יעלי: ניצה שאול
 סיניה קונסטנזה:
 יעל לבנטל/שיפי אלוני
 רג"ל: טל גרושקה/רפאל בכר/
 רועי כהן/אדם שיאון
 בתפקיד אורח - דודה רודיקה,
 אחותו של סרג'יו:
 סנדרה שדה/יעל עמית

סווינג: גל גולדשטיין, רועי מלכה, גיא עקיבא

סרטונים גבעת חלפון

הופק ע"י אודינו סרטים בע"מ | מפיק אחראי: אודי אפרת | במאי: ברק בכור | צלם: אוריאל סיני | עורך: יואב שפיר | מפיקה: מיכל שניצר | עוזרת במאי: תמר מנשס | מקליט: גילי פרידמן | עריכת און ליין: תומר בהט | עריכת סאונד: איתן קריאף | עוזר צלם: מיכאל מירושניק | תאורן: אלכסיי אנטונובסקי | עוזר תאורה: זיק וינר | רכבים מצטלמים: מני הללי | ציוד צילום ותאורה: מובי מוביל

תודות: רותם פלורנטין-נברו, תמי הר לב, אוסקר שרתי הפקה, רני סער, אסף גאווני.

אנו מודים ל: ליאור דיין, ערן ריקליס, יוני המנחם, דוד פז, חנות התקליטים "ביטניק", הספרייה לקולנוע-סינמטק תל אביב על עזרתם בעריכת התכניה.

הצגה ראשונה: אולם רובינא, 13 במרץ, 2019 | משך הצגה: שעה ו- 45 דקות, ללא הפסקה

עריכת תכניה: רמי סמו | צילומי חזרה: אור דנון | עיצוב גרפי: [מנטלסטודיו] | עיצוב פוסטר: פאר חץ CREATIVE

המחזה

קומדיה סוריאליסטית המבוססת על סרט הפולחן הסאטירי של אסי דיין ונפתלי אלטר, המציגה את ההווה האבסורדית של שירות המילואים בצה"ל, בראי התקופה שלאחר מלחמת יום הכיפורים. השנה היא 2019. במסגרת עבודת שורשים לבית הספר, נכדם של סרג'יו קונסטנזה ושפרה חסון מבקש לדעת מה קרה אי אז בגבעת חלפון, מה שורשי הריב הגדול עם דוד ג'ינג'י ומדוע המשפחות אינן מדברות שנים... נתוודע לדמויות מהעבר ומההווה, נזכר מה קרה להן ב-1976 בדיונות של סיני לאחר מלחמת ששת הימים במדבר המאובק, המרוחק, הנידח והשומם ומה קורה להן היום. במסגרת ההומאז' לסרט שהפך להתגלמות הישראליות, משולבים בהצגה שיר הנושא, "גבעת חלפון אינה עונה", "השיר של זיזי טריפו" ו"תן לשים ת'ראש על דיונה" המוכרים, שהפכו אף הם לנכסי צאן ברזל של התרבות הישראלית.

HALFON HILL DOESN'T ANSWER

Based on a script by **Assi Dayan & Naftali Alter**

Stage Adaptation by **Daniel Lappin**

Directed by **Moshe Kepten**

Original Music by **Naftali Alter**

Musical Director **Lior Ronen**

Set Designed by **Niv Manor**

Costumes Designed by **Yelena Kelrich**

Movement by **Sharon Gal**

Lighting Designed by **Ziv Voloshin**

Production Manager: **Dana Katz Naaman** / Assistant Director: **Mor Ehrlich Amsalem**

The Play

Halfon Hill Doesn't Answer is a surrealistic comedy, a stage adaptation of an Israeli cult movie from 1976, written by Assi Dayan and Naftali Alter, directed by the former. Halfon Hill, whose title is a take on the Hebrew title of Hill 24 Doesn't Answer, a heroic black and white Israeli feature film from 1955, presents the absurd existence of the IDF reserve soldiers during the days of the post 1973 Yom Kippur War. The stage play starts in 2019. The grandson of Sergio Constanza and Shifra Hasson wants to know what exactly happened way back when at Halfon Hill, what were the roots of the animosity between his grandfather and uncle Gingy, and how come the families have been on non-speaking terms for decades... In the course of the play we reacquaint ourselves with old and new characters, in the past and the present. We will travel back to their adventures back in the 1970s in the dunes of the Siani peninsula, in their deserted post in the middle of nowhere. And we will find out what's been going on with them since then and nowadays. The stage homage to the movie that turned into the epitome of Israeliness, will also represent songs from the original film, which have remained in the collective Israeli memory not just as classics, but as ultimate Israeli inalienable assets.

Video by **Guy Romem**

Wigs and Hair Design by

Osnat Sagie

Choreography for the song "Halfon Hill Doesn't Answer": **Avihai Haham**

Costume Design for the Original

Motion Picture: **Dr. Sarah Wiener**

The Cast:

2019

Capt. Shamgar: **Tuvia Tzafir**

Yaeli: **Nitza Shaul**

Sinaya Konstanza:

Yael Levental\Shiffi Aloni

Regi: **Tal Grushka\Rephael**

Bahar\Roy Cohen\Adam Sion

Guest Appearance -

Aunt Rodica:

Sandra Sade\Yael Amit

1976

Sergio Constanza:

Moshe Ashkenazi\Shlomi Koriat

Staff Sgt. Raphael "Gingy" Moked:

Roi Miller\Tal Mosseri

Victor Hasson: **Kobi Maor**

Shifra Hasson: **Edna Blilius**

Yaeli Hasson: **Roni Daloomi**

Capt. Shamgar:

Uri Hochman\Ben Yosipovich

Jachnun: **Nadir Eldad**

Wasserman: **Nir Zelichovsky**

Yosifoun: **Shmulik Cohen**

Hilik\ Bartender: **Neil Mishan**

Colonel Bondi: **Amnon Wolf\Yoav Donat**

Jacqueline: **Tal Kallai**

Arik, Un Officer: **Yuval Shlomovitch**

Egyptian Officer: **Amos Buaron**

Gamblers\ Egyptian soldiers:

Shefi Marziano, Daniel Hassine

Soldiers at the Spot: **Amos Buaron,**

Tomer Barash, Daniel Hassine,

Shefi Marziano, Tal Kallai, Yuval Shlomovitch

Swings: **Gal Goldstein, Roi Malka, Guy Akiva**

Program Editor: **Rami Semo**

Rehearsal Photos: **Or Danon**

Program Design: **Nutelstudio**

Opening: **March 13th, 2019**

Rovina Theatre.

Length: **1 hour and 45 minutes**
with no interval

צילום - אסנת שלו-קולק

אסי דיין (1945 - 2014), (תסריט)

במאי קולנוע, תסריטאי, שחקן, סופר, צייר, משורר, פזמונאי, עיתונאי ופובליציסט. מגיבורי התרבות של החברה הישראלית ואחד מיוצריה הבולטים. נולד בנהלל ב-23 בנובמבר 1945 בשם אסף דיין, בנם האמצעי של רות ומשה דיין (לימים רמטכ"ל צה"ל ושר הביטחון). נצר למשפחת מייסדי נהלל ודגניה. מאז סוף שנות השישים, נחשב לאחד מאנשי הקולנוע הישראלים החשובים ביותר וכן לאחד מהשחקנים הבולטים בקולנוע ובטלוויזיה בישראל. דיין החל לכתוב שירים בנעוריו, בגיל 14 פרסם בכתב-העת "קשת" של אהרון אמיר ובגיל 15 את ספר

השירים "ביורגפיה זמנית". שירת כלוחם בצנחנים ובגדוד מרגמות במילואים במלחמת יום הכיפורים. החל ללמוד פילוסופיה וספרות אנגלית באוניברסיטה העברית בירושלים, אולם זנח את ספסל הלימודים לטובת קריירה קולנועית. הוא החל את דרכו כשחקן תיאטרון

וקולנוע, בדמות הצבר יפה הבלורית התואר - החל מדמותו של אורי, לוחם הפלמ"ח ב"הוא הלך בשדות" (1967) ועד לסגנו של יוני נתניהו בסרט "מבצע יהונתן" (1977) ובהמשך גם כתסריטאי וכבמאי. בין הסרטים הבולטים שכתב וביים, נמנים: קומדיות הקאלט "גבעת חלפון אינה עונה" ו"שלאגר" בכיכובם של "הגשש החיוור" והטרילוגיה המקאברית: "החיים על פי אגפא", "שמייכה חשמלית ושמה משה" ו"מר באום". בפברואר 2012 יצא לבתי הקולנוע הסרט "ד"ר פומרנץ" בכיכובו ובבימויו של דיין, אשר הפך לסרטו האחרון. פרסם את הספרים: "תוכן העיניים", "שם של ספר שירים" ואת "כותב שורות אלו", שבו קיבץ מבחר מאמרים פרי עטו, שהופיעו בעיתונות היומית (1984 - 1994). דיין זכה בפרסים רבים על סרטיו ומחזיק בשיא הזכויות בפרס אופיר - שמונה פרסים: שלושה לתסריט, אחד לבימוי, שניים לשחקן ראשי, אחד לשחקן משנה ואחד למפעל חיים. זכה גם בשני פרסי אקדמיה לטלוויזיה על משחק ראשי בדרמת הטלוויזיה "בטיפול". קיבל פרס הוקרה על תרומתו לקולנוע הישראלי בפסטיבל חיפה, 2011. ב-1 במאי 2014 הלך לעולמו בגיל 68. הובא למנוחות בבית העלמין במושב נהלל.

תל אביב 14.7.76

"גבעת חלפון אינה עונה" - כל מטרתו היא להצחיק, ולגרום לקהל הנאה. בכך דיין! הנושא אומנם רגיש, משום שהעלילה הקומית מתרחשת בצה"ל בין האנשים המשרתים במילואים, אך זה חלק מחיי כלנו כאן. התחלתי לחשוב על סרט שכזה מיד לאחר מלחמת יום כיפור, כאשר שרתי אז במילואים במשך תקופה ארוכה, קרוב לחצי שנה. נוכחתי אז שזה מקור לא אכזב לחומר קולנועי, אנושי מאוד, גם דרמטי וגם קומי. אלא שעד עתה כמעט ולא טיפלו בו בקולנוע הישראלי. הפעם נפתלי ואני הנינו מיתרון גדול בכך שידענו מראש מי השחקנים שאנחנו נשתף בסרט, וכך יכולנו ליצור את הדמויות והטיפוסים השונים במיוחד עבור המבצעים שאותם אנחנו מיטיבים להכיר, וראינו אותם לנגד עינינו בעת הכתיבה. הפעם ערכנו הרבה חזרות עם השחקנים עוד לפני שהתחלנו בכלל להסריט. תוך כדי חזרות ניתן היה לתקן ולהוסיף דברים, רעיונות משעשעים שצצו לפתע. עם תחילת הצילומים ידעתי בביור - כיצד אני רוצה לביים כל סצנה, וכיצד נצלם כל דבר, כך שהעבודה התנהלה במהירות והצילומים הסתיימו לאחר שמונה ימים בלבד!

נפתלי אלטר (תסריט ומוסיקה מקורית)

יליד תל אביב. למד קולנוע ב-London Film School (1969 - 1971). בין השנים 1972 - 1985, הפיק וכתב את הסרטים: "הזמנה לרצח", "חגיגה לעיניים", "יופי של צרות", "מלך ליום אחד", "בחינת בגרות", "גבעת חלפון אינה עונה", כולם בשיתוף עם אסי דיין. בין השנים 1985 - 1989, ביים את הסרטים "אירית עירית", "השיגעון הגדול" ו"כח המשיכה". כמו כן, כתב מוסיקה מקורית לכל הסרטים לעיל. זכה בפרס האקדמיה עבור המוסיקה לסרט "החיים על פי אגפא". כתב מוסיקה לשירים - "יונתן סע הביתה", "עוד חוזר הניגון", "במקום הזה", "איפה טעינו", "תן לשים ת'ראש על דיונה", "גבעת חלפון אינה עונה", "שיר נסיעה", "זיכרון יעקב", "טוליק" ואחרים. כתב שירים לאושיק לוי, יעל לוי, חנן יובל, אריק איינשטיין, גרי אקשטיין ומזי כהן, נורית גלרון, רוני אלטר. שימש כממונה על ההפקות בקרן הקולנוע הישראלי (1992), מנכ"ל הקרן לעידוד קולנוע ישראלי (1994 - 1999) וכמנהל מחלקת הדרמה בערוץ השני - "רשת" (2006). חבר בהנהלת האקדמיה הישראלית לקולנוע לדורותיה. הקים את מחלקת הדרמה בכבלים (2000). שימש כמרצה בחוג לתסריטאות באוניברסיטת תל אביב.

צילום: עמית ישראל

אסי דיין ונפתלי אלטר, 1976. צילום: יוני המנחם

תל אביב 1.1.76

ביולי 1976 התרחשו שני מבצעים שנצרכו בזיכרון הקולקטיבי של עם ישראל: האחד היה "מבצע יהונתן - מבצע אנטבה", שהביא לשחרורם של נוסעי מטוס "אייר פרנס" שנחטפו ע"י מחבלים ונחתו באנטבה שבאוגנדה. המבצע הנוסף, ממש באותם הימים, היה "מבצע וולדהיים", שהביא לשחרורו המפתיע של ויקטור חסון משבי המצרים בסיני - זאת כחלק מצילומי הסרט "גבעת חלפון אינה עונה". הסרט עלה לאקרנים באותה שנה, וזכה להצלחה חסרת תקדים בקולנוע הישראלי. עד כאן - היסטוריה... ועכשיו - ההצגה! ולא סתם, בתיאטרון הלאומי! שיהיה בהצלחה!!

גבעת חלפון אינה עונה

מילים: אסי דיין, לחן: נפתלי אלטר

אם חיך שוד ושבר
אם פורחים העצבים
אז תעלה מיד על ספיישל
ותרד למילואים

אם הדופק מתפרע
והלחץ דם ממריא
אז קח מיד חופשת מולדת
ותעוף למילואים

צה"ל, צה"ל, כבר באים
רות סוף, סוף למילואים
ואם אלינו מתקשרים
מן הבנק או המיסים
אז נא למסור בקוד מנוחה
גבעת חלפון אינה עונה

האישה בשש נרדמת
בין הקרם והסדינים
אז תן חיבוק פרידה לרולים
ותרד למילואים

וחוץ מזה אם לא נשברת
ואתה עוד מאמין
שהתקווה לא רק שיר
אז רד מיד למילואים

צה"ל, צה"ל...

אם הנפט פורץ לפתע
סטייל ניסים ונפלאות
אז פתח בבנק חשבון צמרת
ועבור לגמלאות

אם הכל נגמר בסדר
והסוף כמו בסרטים
אז תוריד מייד ת'כובע
ותודה למילואים

צה"ל, צה"ל...

נ.צ "תחנת חלפון אינה עונה" -

"מצפון הים המכונה תיכון, ממזרח ישראל המכונה מדינה..."

על רקע צפון סיני, בתקופת הרגיעה שלאחר מלחמת יום כיפור, נולד התסריט של "גבעת חלפון אינה עונה". בכתבה שפורסמה לקראת הקרנת הסרט בטלוויזיה נכתב:

"זוהי פארסה על החיים הנפלאים ההם בחצי האי סיני, כשהוא עדיין היה תחת שליטתנו, תקופה שרבים מסרבים לשכוח. המקום: מעוז בקו בר-לב (קו המעוזים), הגיבורים: הגששים, שנקלעים ליחידת מילואים בסיני בימים שטרם קמפ-דיויד, היריבים: כל מיני גששים מצריים, התוכן: מצחיק."

צילומי "תחנת חלפון אינה עונה" (כך נקרא הסרט בפרסומים הראשונים), לא נערכו במוצב נידח בצפון סיני, אלא במרחק שעת נסיעה, דרומית מתל אביב, סמוך לכפר הנוער "ניצנים". השמש היוקדת והחולות שלחוף אשקלון, סיפקו את "אביזרי הבמה" הדומיננטיים בזמן הצילומים.

'קח ת'זמן וטייק איט אידי'

את הסרט "גבעת חלפון אינה עונה" יש לבחון קודם כל בראי התקופה בה נוצר. תכני הסרט לא התקבלו באהדה על ידי הביקורת, למרות שהיה פופולרי בבתי הקולנוע, וכל אחד מהמשתתפים בו נתפס כדמות מבטיחה בקולנוע, בתאטרון או בזמר הישראלי באותה תקופה. נראה כי הגורם לכך הוא הופעתה של מגמה שונה באפיון דמות הלוחם וההקרבה העצמית. באותם ימים עברו על החברה הישראלית תהפוכות ערכיות שונות ובכללן צבאית ופוליטית. תחושת העליונות הצבאית שהגיעה לשיאים במלחמת ששת הימים, תחושה שאינה רק עניין קיומי אלא גם עניין ערכי, נפגמה בשל תוצאות מלחמת יום הכיפורים. שנים ספורות לאחר מכן, בשנת 1977, התחולל מה שמכונה "המהפך ההיסטורי". הממשלה בראשותו של יצחק רבין שהוקמה ב-1974 לאחר התפטרותה של ראש הממשלה גולדה מאיר, פינתה את מקומה לממשלתו של מנחם בגין, מנהיג הליכוד. הטלטלות והמשרבים מצאו ביטוי ביצירה סאטירית וקומית, דוגמת תכנית הטלוויזיה "ניקוי ראש" והסרט "גבעת חלפון אינה עונה".

הצלחתו הקופתית של הסרט מפתיעה בראייה היסטורית: בתקופה בה נוצר הסרט, אסי דיין היה מוכר ומזוהה כשחקן בסרטים ברוח האחריות הציונית-צה"לית וההקרבה האישית, דוגמת "סיירים" (1967), "הוא הלך בשדות" לפי ספרו של משה שמיר (1967), ו"חמישה ימים בסיני" (1969). גם בהמשך דרכו הקולנועית, לאחר הצגת סרטו "גבעת חלפון אינה עונה", דיין שב והיה שותף ליצירה המפארת את האתוס הצה"לי של אחריות והקרבה, כשחקן בסרטו של מנחם גולן "מבצע יונתן" (1977), בו שיחק בתפקיד סגנו של יוני נתניהו. העובדה כי אסי דיין הוא בנו של משה דיין, מי שהיה הרמטכ"ל הרביעי של צה"ל ופוליטיקאי שהיה מזוהה אז יותר מכל עם תפקידו כשר הביטחון בממשלות ישראל מראשית יוני 1967 ואילך, לרבות תקופת מלחמת יום הכיפורים, הייתה עובדה ידועה לכול ולפיכך סרט קומי בכיכובה של שלישית "הגשש החיוור" היווה קריאת תיגר על סמלי התרבות הציונית-צה"לית.

מקומדיה עממית לסרט פולחן: השראה ופרודיה

כותרת הסרט "גבעת חלפון אינה עונה" מתכתבת עם סרט ישראלי אחר, "גבעה עשרים וארבע אינה עונה" של הבימאי הבריטי תורולד דיקינסון. גם סצנת הפתיחה של שני הסרטים המתמקדת בדיונה קושרת ביניהם בבירור. דיקינסון מבטא את האידיאל הציוני של ההקרבה העצמית ועומד בניגוד לסרטו הקומי של דיין, שמאז שנות התשעים של המאה העשרים הפך לסרט פולחן אהוב על הצופים. שנות התשעים היוו נקודת מפנה בצריכת תרבות הפנאי בישראל עם הופעתם של מגוון ערוצי טלוויזיה זרים וערוצי מקור, העברת חלק מהעשייה הקולנועית לטלוויזיה וייצור דימויים תרבותיים חדשים של הישראליות שאינם קולקטיביים יותר. העובדה כי הסרט "גבעת חלפון אינה עונה" זוכה להתייחסויות ועיבודים רבים מאז שהוצג לראשונה ועד בכלל, רבים מהם ביום העצמאות - דוגמת מערכונים חדשים בהשראתו כ"גבעת חלפון אינה מתפנה" המבוצע על-ידי צוות שחקני הסדרה הטלוויזיונית הסאטירית "ארץ נהדרת" בשיתוף שייקה לוי או המאמר "לא גבעת חלפון" בביטאון הצבאי "מערכות" - מבטאת את הרלבנטיות שלו לתרבות המקומית ולשאלת אי-האחריות כערך, אולי יותר מכל טקסט תרבותי אחר. מצד אחד, המערכת הצבאית עודנה נדרשת לענות לדימויים התרבותיים שהסרט בנה; מצד שני, הסאטירה העכשווית, כמו "ארץ נהדרת", צריכה למקם את עצמה במערכת התרבותית ביחס לטקסט תרבותי מרכזי במיוחד, "גבעת חלפון אינה עונה". גם הצורך הצבאי להגן על ערך שירות המילואים וגם ההתייחסות של המדיה לסרט, מצביעים על מיקומו האיתן בלב מערכת התרבות הישראלית. במקביל, הכללתו של המערכון של "ארץ נהדרת" בתוך אוסף סרטי "הגשש החיוור", מלמד על ההכרה בזיקה בין שני טקסטים אלה והשימוש של המפיקים בתכנית הטלוויזיונית לשימור היוקרה של סרט הפולחן לאחר שהתכנית להפקת סרט המשך, עם תסריט משותף לדיין ואלטר וצוות השחקנים המקורי, בוטלה עם מותו של ישראל פוליאקוב.

מתוך המאמר 'קח ת'זמן וטייק איט אידי': על אי-האחריות כערך בתרבות הפופולרית בישראל: הסרט גבעת חלפון אינה עונה כמקרה מבחן מאת ד"ר ערגה הלר, ראש ההתמחות בספרות ועורכת כתב העת 'קולות', המכללה האקדמית לחינוך ע"ש קיי, באר-שבע. המאמר התפרסם בכתב העת 'דברים' 7 (נובמבר 2014), עמ' 113 - 123.

10 עובדות על "גבעת חלפון אינה עונה"

1. השם "גבעת חלפון אינה עונה" הוא פראפראזה ל - "גבעה 24 אינה עונה" (1955), המוגדר כ"סרט הישראלי החשוב הראשון".

2. על פי "גורמים זרים", כחלק מתכנית אימונים מסווגת של "המוסד" אשר מטרתה להפוך אזרחים זרים לישראלים לכל דבר, הם נדרשים לדעת בעל פה לפחות שלושה ציטוטים מ"גבעת חלפון אינה עונה". המסר ברור - בלי להכיר ולצטט מ"גבעת חלפון", אתה לא ישראלי אותנטי.

3. השם "חלפון" היה מוכר בלקסיקון שלישית "הגשש החיזור". תכניתה החמישית, "קסיוס קליי נגד חלפון" (1971), נקראה כך על שם מערכון שהוצג בה בימויו של יוסי בנאי, שגם כתב את הטקסט.

4. צילומי הסרט החלו ב - 27/06/1976, יום ראשון, בתום שלושה שבועות של חזרות, ונמשכו שמונה ימים בלבד!

5. תקציב הסרט עמד על 2 מיליון לירות (4.2 מיליון ₪).

6. בסיקור התקשורת, טרום הקרנת הסרט, הוא נקרא "תחנת חלפון אינה עונה".

7. הסיום המקורי של הסרט מעולם לא הוקרן. ארבעה ימים לפני הקרנת הבכורה, בהוראת המפיק איז'ו שני שחשב שהגרסה הראשונה לא מספיק מצחיקה, נשלחו עובדי מעבדה להדביק סצינה נוספת לסוף הסרט. "לסרג'ו פנית, ג'רי קנית!" צועק סרג'ו קונסטנזה בחמש בבוקר, על עגלת נפט יחד עם ג'נג'י וויקטור, בזמן ש"אפילו הציפורים נחרים על העצים".

8. למרות הביקורות הלא מחמיאות בלשון המעטה ("צריך לאסור בחוק על אסי דיין להתקרב למצלמות"), הסרט הוקרן במשך שמונה שבועות ברציפות וצפו בו קרוב למיליון צופים.

9. במהלך השנים הוכתר "גבעת חלפון" כ"סרט הישראלי האהוב בכל הזמנים" בשלל משאלים ותחרויות שנערכו בכלי תקשורת שונים (ynet, טלעד), חדשות 2, "דיעות אחרונות", גלי צה"ל). בשנת 2012 הוא אף נבחר ל"סרט הכי ישראלי", בסקר שערכה הד"ר מינה צמח עבור "דיעות אחרונות".

10. בשנת 2006 החל דיין בכתיבת תסריט לסרט המשך, כשהוא מייעד את התפקידים הראשיים ל"גששים". במהלך הכתיבה הלך לעולמו ישראל (פולי) פוליאקוב והפריקט בוטל.

מה שעשינו ב - 76...

"הגששים" מספרים על התפקידים והקטעים שהצחיקו אותם ב"גבעת חלפון"

גברי: "אותי מצחיק הקטע בו שואל המח"ט את קונסטנזה-פולי: 'מה תעשה אם יבואו המצרים?' והוא עונה כמובן מאליו: 'לא מבין איזה אינטרס יש למצרים לבוא פה בחום הזה.' זה נותן את כל מצב הרוח של איש מילואים הנמצא בסוף העולם באמצע המדבר בחום הנוראי..."

פולי: "אותי מצחיקים מצבים שאין קומוניקציה בין שני אנשים, שכל אחד מהם מדבר במישור שונה לגמרי. כמו שגברי בא לשייקה לבקש את יד בתו הקטנה, והאבא שמח ברצון להיפטר מהגדולה".

שייקה: "אני אוהב את הקטע שבו אני יוצא לדוג ונכנס בטעות לשטח המצרי, נתקל בג'יפ שלהם, בטוח שזה הג'יפ שלנו, עולה עליו בשמחה ואומר: 'בחייכם, עד החוף. תודה רבה לכם. גולני, אה?' אבל כשאני בצילומים בסרט אני במתח עצום, לא יכול לצחוק משום דבר. זה הופך את הסצינה למצחיקה הרבה יותר".

פולי: "אם יש תפקיד לדוד מבוגר או לאבא נותנים אותו לשייקה. לי נתנו תפקיד של הונגרי. אני הולך עכשיו לעשות שינוי בתדמית: הולך להסתפר ומתחיל לשמור על הגזרה. בא לי להיות המאהב הלטיני".

גברי: "במהלך הצילומים, הצוות והשחקנים לא הפסיקו לצחוק. גם אני. את הסצינה שבה אני, פולי וניצה נמצאים בתוך האוהל ומתכננים כיצד לשלב את יעלי בבסיס, צילמנו שלושים פעם. כל הזמן צחקנו. הקטע בפני עצמו הוא מצחיק. אבל יש שלב שבו אני רואה את אסי שם סוודר על הפנים ונושך אותו בדיוק כשאני אומר לעצמי: די! זהו! אני יותר לא צוחק! אבל מולי אסי עם הסוודר... ולמרות שהחלטתי להתאפק, רואים שבסוף אני צוחק בלי שליטה".

מתוך ריאיון שנערך בסמוך להקרנת הסרט

יום צילום בגבעת חלפון (אחרי ארבעים שנה...)

את הטקסט הבא כתבתי לפני עשרים שנה, על אירוע שקרה עשרים שנה קודם לכן.

מאז חלפו להן עוד עשרים שנים... כלומר ארבעים בסך הכל... איך? מתי? ככה ביעף ללא כל התראה. קראתי את הטקסט, וחייכתי לעצמי, "האם היית משנה משהו? פה מילה, שם זיכרון שעבר פילטר של פרספקטיבה של שנים?" התשובה – לא!

יותר מכך, אני נשאלת ללא הרף "את חושבת שהיו נותנים לצלם סרט כזה היום?"

והתשובה – גם אז לא היה פשוט, לא היתה תמיכה מצד ה"ל והנה היום התסריט המומחז עולה על הבמה של התיאטרון הלאומי... מה אומר? יש תקווה!

צילום: עין חקלים

אני כל כך שמחה שהתסריט יחיה מחדש כל ערב מפי שחקנים שגדלו עליו, בפני קהל חי ששבני בקסמו כבר ארבעים ושלוש שנה.

"ימין ושמאל רק חול וחולירע".... לאן שתלך חול. חודשיים קודם לכן אספתי את התסריט של "גבעת חלפון" ממלון אירופה בכיכר גרוואנור האלגנטית בלונדון. שם לא היה גרגר של חול, רק גשם דקיק ומעצבן שהעליב אפילו את המטריה שלי. קפצתי על אוטובוס דו קומתי, בקומה השנייה כמובן. התחלתי לקרוא ומהר מאד אבדתי את הנימוסים הבריטיים החדשים שלי, שאגתי מצחוק. מסביב הביטו באסייטית הפרועה בשאט נפש מהולה בחמלה. הגעתי לסצנה של סילביה המשתוללת. גדולי חשבתי נעשה מזה מטעמים...

חמש בבוקר, החול עוד ישן. ראש קטן עם עיניים ענקיות מציץ אלי מהדלת, "ניצה, את צריכה לקום, מה את רוצה לארוחת בוקר?" שואל אורי בנאי בן השבע. המחזר הצעיר ביותר שלי, בנו של "ג'ינג'י" המיתולוגי הלא הוא גברי. איך קמים. כפיפות בטן אני לא צריכה לעשות, השרירים תפוסים מעויתות צחוק להם אחראי הקאסט הכי מטורף בארץ. "לסרג'ו פנית לא טעית!" אני משננת כמו מנטרה במבטא רומני. בלילה חלמתי חלום בלהות. זיזי טריפו מופיעה ומאיימת על סרג'ו קונסטנצה -פולי, שהיא תעקור לי- סילביה המשתוללת את העיניים אם אני אשיר את השיר שלה. אורי בנאי הקטן חוזר עם מגש של ארוחת בוקר. אני נמסה ומסכימה לקום. ב"מסעדה של ויקטור" כולם אוכלים ארוחת בוקר, בבוקר הכל נראה נורמלי... זה זמני. האמת שכל האנשים מיומנים ומקצועיים, שחקנים ואנשי צוות טכני כשעל כולם מנצחים אסי דיין הבמאי ונפתלי אלטר המפיק. אתמול כשדהר שייקה- מר חסון, במורד הדיונה ושג' "סרג'ו!!!" לא עזרה שום מקצועיות. אסי כל כך צחק עד שלבסוף הוריד את החולצה וקשר אותה סביב לפה כדי שהצחוק לא יכנס להקלטה. מה שבטוח הוא שהחול מתחיל להתעורר. שבע בבוקר והכל רותח. אני אוהבת את התסריט, מי היה מאמין שאחרי שנים יצטטו ממנו נערים ונערות קטעים שלמים. כאלה שעדיין לא נולדו כשצולם הסרט שהפך לסרט פולחן. אני מקשיבה בהערצה לתזמון של הגששים הם עובדים נפלא, כמו שלישיה קאמרית.

קוראים לי להתלבש. לפחות היום לא יהיה לי חם, ביקיני מנומר ופומפון צהוב בפופיק. אני נפגשת עם טוביה צפיר לחזרה קטנה על "בולה בולה" הוא מצחיק אותי נורא והפומפון שבפופיק טס החוצה ונבלע בחול הצהוב שמגלה חיים משלו. המלבישה כועסת אין מספיק פומפונים, את הבא היא מדביקה אלי בדבק מגע...שלישית זמר מוזרה מתגלה ליד האוהל. מוסקונה מנגן על גיטרה, זילברמן מוציא קולות מתוך מסרק ושובר בקבוקים על מעדר ורפי מתופף על החבית. מעניין מה הייתה אומרת זיזי טריפו על להקת הליווי המדברית שלי. מוישהלה איש כסית מגיע עם כורסה בסגנון לואי הארבעה עשר שנראית קטנה עליו ותוקע אותה בחול. עם כובע הקש הכחול שלו הוא נראה כמו אחרון הפיראטים על אי בודד. רחוק באופק מתאבק עמוד חול ענק מלווה ברעש נוראי. דינוזאור מונומנטלי, בצורת שופל עם מנוף מזדקר בעל שיניים מחודדות, מתקרב לעברנו במהירות מדיאגה. שייקה מתאמן על השופל, נותר רק להתפלל שהוא יעצור בזמן...

אנשי הצוות עובדים במרץ על הקמת "אתר ההופעה". פולי מגיע ממלמל ומשנן את הטקסט: "זמרת מהשורה הראשונה כסא עשרים ושלוש..." הכדורים של הג'ונגלר מסתובבים לו ביד. המטפחת הוורודה זורחת על המדים המנומרים, הוא נראה כמו ארלקינו שגנבו לו את הצבעים. הבמה מוכנה. אני נדהמת כל פעם מחדש מהאותנטיות של הסט - עוד מחנה צבאי בשום מקום. רוב השחקנים שרתו בלהקה צבאית או באחד החיילות בהם מצאו את עצמם במקומות כל כך דומים לסט הזה. הם מתנהגים בטבעיות, בקודים ושפת גוף שאי אפשר ללמוד או ללמד. יש מן הבנה קולקטיבית לכל מה שקשור לדפוסי התנהגות בתנאים כאלה, למרות שכולנו משחקים בכאילו. אין פלא שלאורך כל כך הרבה שנים נקודת ההזדהות עם הסרט ברורה לכל דור ששירת בצבא. קבוצת האנשים בסיטואציה ההזויה בסרט היא כל מה שאנחנו מכירים כ"תרכיז ישראלי", לפעמים מרוכז מידי ולפעמים מהול עד כדי תפלות.

אסי מסביר לפולי ולי מה הולך לקרות בסצנה. אנחנו מחליטים שאתחיל כשאני מכוסה באיזו חתיכת אוהל, הלך האורור של הביקיני... קסקט על הראש משלים את ה"לוק". אסי שזוף בצבע ברונזה. העיניים הבהירות והחולצה הלבנה שקשורה לו על הראש מאד מחמיאות לו - מן לורנס איש ערב במהדורה צברית. אני מתחילה את החזרה על השיר וזוכה לקריאות עידוד מהקהל שלי. אני השחקנית היחידה על הסט. חנה לסלאו ומיקי קם אמורות להגיע רק עוד כמה ימים. בינתיים מפנקים אותי סולו! קשה לשיר, החול חוזר לכל מקום. אני מתמקמת מאחורי מסך השמיכות הצבאיות המפואר. מתחת לצעיף האוהל הבלתי חדיר, אני חולמת על התנאים המשופרים של זיזי טריפו בבוקרשט. מאחורי הפרגוד, במגפון, נשמעות הבדיחות של סרג'ו קונסטנצה - פולי מורי, רבי ומושיעי. סילביה המשתוללת, רקדנית השטחים, מגיחה החוצה. הפרצופים העייפים והאפויים שיושבים מולי מזכירים לי את ההופעות בלהקה הצבאית. פעמים רבות מצאתי את עצמי שרה בבונקר יחיד, לחייל בודד, כששנינו מייחלים להיעלם מרוב מבוכה. חבריי השחקנים עוזרים לי, ואני נהנית מכל רגע. האווירה על הסט נהדרת, כולם מפרגנים, תחושה שהפכה לזיכרון נעים כל פעם שאני נתקלת בסרט או פוגשת את אחד המשתתפים. אושיק לוי תקוע במגדל השמירה. כמה ימים לאחר מכן הוא כמעט עולה לשמים עם חנה לסלאו פלוס אוהל.

איך חוזרים ללונדון אחרי הדבר הזה. שנים לאחר מכן כשהשתתפתי בהפקות יקרות ומסוגנות ב - WEST END בלונדון או ב- BBC קיווייתי שמישהו יקרע את הדממה התרבותית המצויצת, וישאג היישר אל תוך הנימוס המנוכר והקפוא - "הי יעלי! בולה בולה איפה את!"

אני כאן.

ניצה שאול

תן לשים ת'ראש על דיונה

מילים: אסי דיין, לחן: נפתלי אלטר

חיליק: תן לשים ת'ראש על דיונה

תן למוזות קצת לרעום
תן לנוח על כל שעל
תן את הכבוד לצה"ל.

כולם: תן לשים ת'ראש על דיונה

תן למוזות קצת לרעום
תן לנוח על כל שעל
תן את הכבוד לצה"ל

סרג'יו: מלחמות ישנן בשפע

וצרות פה לא חסר
אז בין טיל לבין רקטה
תן לתפוס רילקס בצל

כולם: תן לשים ת'ראש על דיונה

תן למוזות קצת לרעום
תן לנוח על כל שעל
תן את הכבוד לצה"ל

ג'ינג'י: (שר ליעלי על אחת הדיונות)

את הנייר העט קורע
כשאני חולם עלייך.
ודמעה של געגוע

מתנוצצת בעיני

כולם: תן לשים ת'ראש על דיונה...

ויקטור: אל תגידו בין הטנקים

בחוצות התותחים
שהחברה' נהנים פה
... עוד תעירו ת'שכנים

כולם: תן לשים ת'ראש על דיונה

תן למוזות קצת לרעום
תן לנוח על כל שעל
תן את הכבוד לצה"ל

דבר המעריצים

את "גבעת חלפון" פגשנו כילדים בשנות השמונים. צפינו בו בווידיאו, בסרט שהוקלט ע"ג קסטת VHS בלוייה באחד מימי העצמאות. ההתאהבות הייתה מיידית. לא שידענו אז משהו על הצבא, על פחד מהמצרים שמתקרבים לעבר המוצב או על הימורים לא חוקיים בפאבים ברחוב הירקון. וכנצר למשפחת צאצאים רומנים, לא ידעתי שאנחנו נשמעים כמו סרג'ו קונסטנזה. לא הכרנו שום דבר שהופיע בסרט ושעשוי להעלות אסוציאציות מחיי היום יום שלנו ומהמצאיות שלנו כילדים. מזל שאהבה לא מצריכה אסוציאציות. חרשנו אותו עד דק: לבד, עם חברים, עם משפחה, לא משנה עם מי. הוא הפך לחלק בלתי נפרד מאיתנו. חלק שצמח והעשיר את השפה בנכסי צאן ברזל.

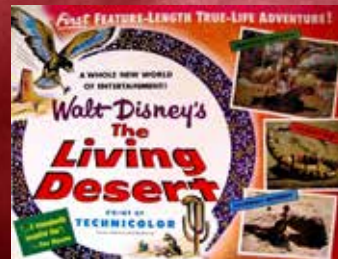
אך השפה הזו לא יכולה הייתה לתפוס באמת אם הסרט לא צמח בלבבות של מיליוני ישראלים אחרים. איתם, יכולת לתקשר בשפה הייחודית שהסרט יצר ולהשלים את עולם האסוציאציות שסובב אותו: שישלימו לך את המשפט "זה אבא של החברה שלי" ב - "זה גם האבא של החוב שלי", שהעצה היחידה שיש להם בתחום עיצוב הבית הוא לקנות "מדחום קוקייה בשביל הסלון" וכמובן, בכל טיול לדרום להגיד "יש פה נחשים ועקרבים וכל מיני מנאיקים מסתובבים פה". משפטים שתמיד יעלו חיוך ויגרמו לנו לחשוב מתי לאחרונה ראינו את הסרט.

30 שנה, לך תזכור...

קהר"ח (קצין הנצחה ראשי לענייני חלפון) אלעד איזנשטיין

"...שאל אותי מי היה הנשיא הראשון, חיים וייצמן?"

"על כל שאלה תשובה" מאת יצחק לבנון, יצא לאור בשנת 1960, בהוצאת "עמיוחי". יצחק לבנון (1914-2007), היה סופר ומתרגם, חלוץ ביצירת ספרי-עיון לקורא הצעיר. ספריו, הגישו מבחר רחב של נושאים (הסטוריה, תרבות, מדע, תגליות ועוד) במגוון מתכונות. "על כל שאלה תשובה", כלל חמישה כרכים והודפס בשישים מהדורות. בין השאלות שזכו לתשובה: "איך נוצר הביטוי לא דובים ולא יער?", "מה שיעור אורו של הירח?", "מה שיעור האנרגיה האטומית?" ו"האם אפשר להשתמש בשעון כמצפן?"

כרזת הסרט "המדבר המתעורר"

"המדבר המתעורר"

בשיר "תן לשים ת'ראש על דיונה" מופיעה השורה "רק בסרט של וולט דיסני המדבר שם מתעורר". "המדבר המתעורר" הוא (1953) - "The Living Desert" הוא ראשון סרטי הטבע הדוקומנטריים בהפקת אולפני וולט דיסני, שהתמקדו בחקר בעלי החיים. הסרט זכה במספר פרסים, ביניהם פרס האוסקר לסרט הדוקומנטרי הטוב ביותר. שלוש שנים לאחר שהוקרן לראשונה, "הגיע" המדבר המתעורר אל בתי הקולנוע בישראל והוצג בהקרנה חגיגית בקולנוע "אלנבי" בתל אביב.

השיר של זידי טריפנו

מילים: אסי דיין, לחן: נפתלי אלטר

למה זה אותי כלככת? / הכביסה כבר לא עוזרת?
מספרים בכל אוגדה / שאני סתם מתפרפרת...
את האמה כבר גמרת/הסבון גם כן נגמר
והכתם שבלב / לי לא נגמר לא נגמר
קח אותי ללימפופו / תעשה לי שם שמפופו
את האמה כבר גמרת/הסבון גם כן נגמר
והכתם שבלב / לי לא נגמר לא נגמר

גיא רומם

זיו וולושין

ילנה קלריך

ניב מנור

ניב מנור (עיצוב תפאורה)

מעצב תפאורה. בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין ההפקות שעיצב - בת. הבימה: "מי מפחד מווייג'יניה וולף", "התקווה", "לבד בברלין", "יחסים מסוכנים", "יהוא", "אלוהים מחכה בתחנה", "השבעה"; בת. בית ליסין: "אוסלו", "הפרדס", "אמא שלו", "אהבה זה לא הכל"; בת. הקאמרי: "שורת המקלה", "קרום"; בת. גשר: "רודף העפיפונים", "חוות החיות"; באופרה הישראלית: "אורפיאו ואורדיצה", "נבוקו", "טוסקה", "מאדאם בטרפליי", "החטיפה מהרמון", "חליל הקסמים"; בת. באר שבע: "בוגד"; באנסמבל עיתים: "פר גינט".

ילנה קלריך (עיצוב תלבושות)

מעצבת בית תלבושות ומנהלת מתפרה. בוגרת תואר ראשון ושני באוניברסיטת תל אביב בעיצוב תפאורה ותלבושות. בין עבודותיה - בת. הבימה: "מאחורי הגדר", "מי מפחד מווייג'יניה וולף", "מיקה שלי", "עקומים", "סימני דרך", "שייקספיר מאוהב", "עלובי החיים", "אויטה", "פאניקה", "גבירתי הנאוה", "רעל ותחרה", "לא ביום ולא בלילה", "כי בנו בחרת", "ארוחה עם אידיוט", "מוריס שימל", "לילה במאי", "הזוג המוזר", "איוולף הקטן", "אוגוסט מחוז אוסייג", "שעה יפה ליוגה", "המחלוקת", "אנה קרנינה", "נודניק", "הנאהבים והנעימים", "יום הולדת לג'וזפה", "המאובן"; בת. גשר: "כולם רוצים להוליווד", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "מיסטר ברניק", "גן הדובבנים", "מינכהאוזן או כל האמת על השקר"; בת. החאן: "אושר"; בת. הקאמרי: "כוכב הקש האיטלקי", "בת. באר שבע: "בית הקפה", "איזבלה", "נערה מהכפר"; בת. בית ליסין: "אני לא רפופרט"; בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הממלכה של קנסוקיי", "צבעים בחול", "יש לי ילד זיגוג"; בת. המדיסק: "שמשון בר לשון", "פינוקיו". בשנים 1995-1998 קיבלה פרסים מטעם קרן התרבות "קן שרת" ובשנת 1998 פרס יונסקו בפרייקט קבוצתי על עיצוב תפאורה למחזה "המלט" בתערוכה הבינלאומית PRAGUE QUADRENNIAL. מלמדת בחוג לתיאטרון, אוניברסיטת תל אביב.

זיו וולושין (עיצוב תאורה)

בוגר "סמינר הקיבוצים" בתיאטרון. עיצובים: "אח אח בום טראח", "סיפורי גילגמש" (זוכה פרס התאורה פסטיבל חיפה 2003, 2009), "אישה בחולות" (ת. יפו, זוכה פרס התאורה ב"קיפוד הזהב", 2007), "החוטם", "פוסט טראומה", "מונוגמיה", "ארץ חדשה", "הסוחר מוונציה", "השבעה", "הקמצן", "אלוהים מחכה בתחנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "יחסים מסוכנים", "קורילונס", "סיפור פשוט", "לבד בברלין", "1984", "עקומים" (ת. הבימה), "הקסם של אורנה" (ת. אורנה פורת, זוכה פרס תאורן הצגות הילדים), "אורפאו", "חליל הקסם" (האופרה הישראלית), "ערבה" (ת. נוצר, זוכה התאורה בפרס קיפוד הזהב, 2012), "היידו", "המכשפה בבית ממול" (ת. המדיסק, זוכה פרס התאורה פסטיבל חיפה, 2012), "מלאכת החיים", "הר לא זז" (זוכה פרס התיאטרון, 2016), הוא הלך בשדות", "הקומה שלישית", "מלך הכלבים", "הסודות", "משרתם של שני אדונים", "אוסלו" (ת. בית ליסין), "משהו למות בשבילי", "בומרנג", "חמור שכולו תכלת", "ליל העשרים", "איך לקום מכיסא" (ת. חיפה), "החיים בשלוש גרסאות", "המחברת הגדולה", "חוות החיות" (ת. גשר), "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל", "הרולד מוד", "בימנו לא יוצאים לדו קרב", "דונה פלור", "האפקט" (ת. ב"ש), "החדר האחרון", "קרום" (ת. הקאמרי), "מלכת השלג" (ת. לילדים ונוער ב"ש, זוכה פרס הצגות הילדים, 2017).

גיא רומם (וידאו ארט)

ממוביל תחום עיצוב התוכן להקרנה בארץ, במגוון תחומים. עיצוב וידאו לתיאטרון: "1984" (זוכה פרס התיאטרון הישראלי לעיצוב וידאו, 2017), "חזיר גורלי", "נתתי לה חיי", "המורדים" (ת. הבימה), "הלב האמין של אירנה סנדלר", "סולם יעקב" (ת. השעה), "העולם האחר" (ת. החאן), "המסע אל האור" (מוזיאון המדע ירושלים). עיצוב וידאו להופעות מוסיקה: שלמה ארצי ("צימאון", 2003, "שפיים", 2007, "עונת ההופעות", 2010, "איש אקספרס", 2012), שלום חנוך ("4 תחנות", 2010), שלומי שבת ("עם הפילהרמונית", 2013, "תרגיל בהתעוררות", 2014), יהודה פוליקר ("אהבה על תנאי", 2010, "מוזאון החלומות", 2014), משינה ("הופעת האיחוד", 2003, "רומנטיקה עתידנית", 2005), "עיסקי הרוק'נרול", 2010), "הדג נחש", 2010), התקווה 6 (2016), אסתר ראדה (2012), תיסלם (2002). עיצוב וידאו פסטיבלי מוסיקה: פסטיבל עין גב לזמר עברי (2010-2017), פסטיבל בום-בוקס (2016), מופע "עבודה עברית בפארק הירקון" (2008), עיצוב ובימוי מיצגים - "קסם בספארי", "TLV Watershow", "לילה לבן בנתניה". עיצוב לטקסים ממלכתיים - טקס המשואות (2013, 2015), פרס ישראל (2009, 2010, 2012), פרס לנדאו לאמנויות ומדעים (2011, 2013, 2015), פרס ספיר לפסחות (2012, 2016), חידון התנ"ך העולמי (2016, 2017), טקס פרס דן דוד (2011-2017).

שרון גל

ליאור רונן

משה קפטן

דניאל לפין

דניאל לפין (מחזה)

כתיבה לתיאטרון: "כולם היו בני חוץ מנעמי, או, חופי שווצריה" (עם יוני להב, הסטודיו למשחק של ניסן נתיב/בית ליסין), "הבית ברחוב שינקין" (עם יוני להב, ת. הבימה), "אני יודה ואחותו של הרמטכ"ל" (עם מיכאל גורביץ', הסטודיו למשחק של ניסן נתיב/צוותא), "המלך עושה עלייה" (ת. קהל), "מים קדושים" (עם מיכאל גורביץ', ת. בית ליסין), "ברטה והים הגדול או מים רבים" (עם מיכאל גורביץ', הסטודיו למשחק של ניסן נתיב), "המצליחים" (מיכאל גורביץ' ודניאל לפין, פזמונים על מוהר. ת. החאן, זוכת "קומדיית השנה", 2006). כתיבה לתוכניות בידור: "יצפאן וסוויסה תחילה", "יצפאן וסוויסה - הפעימה השנייה", "הביצה והתרנגולת" - מוני ובראבא, "מכבס ותולה" - אבי קושניר. תרגומים לתיאטרון: "הנהג של מייס דייז", "להציל את איש המערות", "פופקורן", "סקפינו" (ת. בית ליסין), "השבוי בקומה ה-14", "שחק אותה סם", "שוברים רגליים", "לחנך את ריטה" (ת. באר-שבע), "טובים השניים" (ת. הקאמרי), "חתונה מושלמת", "שלושים ותשע מדרגות", "המוח הגברי" (ת. הבימה). כתיבה ובימוי לטלוויזיה: "זהו זה", "לילה גוב", "המופע של קושניר" (יצר וכתב), "החיים זה לא הכל" (יצר וכתב), "פרודים" (יצר כתב וביים).

תשה קפטן (בימוי)

מנהלת האמנות של תיאטרון הבימה. בוגר בהצטיינות של החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. בין עבודותיה בתיאטרון: "מאחורי הגדר", "מיקה שלי", "עקומים", "המורדים", "סימני דרך", "שייקספיר מאוהב", "LOVE, LOVE, LOVE", "עלובי החיים", "פליישר", "אויטה", "נעצר בחצות", "שיער", "חזיר גורלי", "גבירתי הנאוה", "כנר על הגג", "ניטל", "עונד בשביל שניים", "האמת", "שם פרטי", "בחורים טובים", "קומדיה של טעויות", "ארוחה עם אידיוט", "אם יש גן עדן", "רעל ותחרה", "כתם לידה", "אוליבר", "צלילי המוסיקה", "אבניו קוין", "הכבש הששה עשר", "בת הים הקטנה", "היפה והחיה", "סיפורי נרניה". זוכה פרס הבמאי לשנת 2006 ב"פרס הבמה לילדים ולנוער" עבור בימוי ההצגה "שומבל". זוכה פרס הבמאי ע"ש יוסף מילוא לשנת 2008 עבור בימוי ההצגה "כנר על הגג". זוכה פרס היוצר המצטיין ע"ש השחקן שמעון פינקל לשנת 2013 עבור בימוי "גבירתי הנאוה". מנהלת אמנות בתיאטרון "המדיסק" לילדים ולנוער בשנים 2007 - 2010 ומנהלת אמנותי של פסטיבל ישראל בשנים 2011 - 2014. אב למיקה ואדם.

ליאור רונן (ניהול מוסיקלי)

מלחין, מעבד, נגן קלרינט ופסנתר. בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים במחלקה ליצירה רב תחומית. שרת כנגן קלרינט וקלדיים בתזמורת צה"ל. בוגר מצטיין של קונסרבטוריון גבעתיים ושל מגמת תיאטרון בתיכון תלמה ילון. זוכה מלגות קרן התרבות אמריקה ישראל 2003-2006. מלמד שירת מקהלה והגשת שיר בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. עיבודים וניהול מוסיקלי - בת. הבימה: "סיפור אהבה בשלושה פרקים", "אם יש גן עדן", "מונוגמיה", "ארוחה עם אידיוט", "השחף", בת. ידישפיל: "אידישע מאמע", "נשמה צוענית", "מונולוגים מהקישקע"; בת. חיפה: "בילי שוויץ" (תזמורים); בת. השעה: "הדולפין"; בת. אורנה פורת: "מבצע סבא"; בניסן נתיב: "קופידון עיף"; בת. הספרייה ובית צבי: "שבתות וחגים", "כנר על הגג", "סיפור אהבה", "בוגרשוב 34", "לעולם בעקבות השמש" - משירי אהוד מנור, "עלובי החיים", "שיקגו", "גברתי הנאוה". "דטנר על הגג" - מופע היחיד של נתן דטנר. הלחין מוסיקה להצגות - בת. בית ליסין: "מר גרין", "בהיכל התרבות פתח תקווה: "הרצל-מלך היהודים"; בת. אורנה פורת: "עלי באבא וארבעים השודדים", "מולאן", "אי המטמון"; בת. השעה: "מול כולם", "מכתבים לאח"; בת. ארצי לנוער: "אל עצמי", "הגבן מנטרדאם", "חייל הבדיל האמין", "תמונה של מדינה", "מר זוטא ועץ התפוחים"; בבית צבי: "עוף על עצמך"; בניסן נתיב: "צייד המכשפות", "הילד חולם". עיבודים לסמפלר וניצוח - בת. הבימה: "עלובי החיים", "גברתי הנאוה".

שרון גל (עיצוב תנועה)

כוריאוגרפית ומורה למחול. בוגרת מצטיינת במסלול המחול ב"סמינר הקיבוצים" (2008). כוריאוגרפית קבוצת "צעירי הבימה" בניהולו של שי פיטובסקי (2009-2014). בין עבודותיה - פסטיבל עכו 2018: "תופס רגע"; בסמינר הקיבוצים: "ביאטריצה" (בשיתוף צוותא), "מגירות"; בת. הבימה: "החוטם" (זוכת פרס התיאטרון לשנת 2009 בכוריאוגרפיה על עבודה זו), "מסייה דה פורטוניאק", "ארץ חדשה", "השבעה", "המאהב", "הקמצן", "אלוהים מחכה בתחנה", "חזיר גורלי", "אבא גוריו", "נעצר בחצות", "מה עושים עם ג'ני?", "מוטרפים מאהבה", "פליישר", "סיפור פשוט", "הצמח של אבא", "LOVE, LOVE, LOVE", "שייקספיר מאוהב", "פילומנה", "אמא אמרה שאסור", "עושה כרצונו", "התקווה"; בת. בית ליסין: "אוסלו"; בת. החאן: "האדרת"; בת. גשר: "מסעות אודיסאוס"; בת. חיפה: "חמור שכולו תכלת", "אמא תרזה איננה", "יש רופא באולם"; בת. אלעד: "מעבר להרים"; בת. אורנה פורת: "הרפתקה בקרקס"; בת. המדיסק: "מופע זוגי", "מושלמת", "ילדי בית העץ", "נשיקה בכיס", "המסע המופלא לארץ המילים"; ב"הג המוזמר": "משיח". זוכת הפרס ע"ש אלה דן לשנת 2015.

התאחדות המוסיקאים בישראל

טוביה צפיר (שמו, 2019)

שחקן, קומיקאי וחקיין. יליד תל אביב. שרת בלהקת הנח"ל (1963 - 1966). עם שחרורו הופיע בתיאטרון הרפרטוארי והפרטי, בהצגות ובמופעי בידור וסאטירה, ביניהם: "טלמכוס קלוי", "אגדת אוריה", "השלום" (בימת השחקנים), "ליזיסטרטה", "השמיים הם הגבול" (ת. הקאמרי), "קטשופ" (חנוך לוין), "הנערים בחבורה", "מחברות החשק" (ת. בימות), "הרקוויזיטור" (ת. הבימה), "אתה צעיר רק פעמיים" (ת. באר שבע), "יידן מיט פידל", "הזוג המוזר" (ת. יידישפיל), מחזות הזמר "ברנשים וחתוכות", "הלב", "ספר הג'ונגל", הצגות הבידור "אדם וחבל", "ערץ 2", "יורדים על השבע", "תולדות עם ישראל השלמות ותיקונים", "חגיגות סיום הרוטציה", "האגף הסגור", מופע היחיד "הסיגר מת מצחוק" ומופע יחיד המבוסס על סיפור חייו לכבוד יום הולדתו ה-70. ב-1974 החל להשתתף בתכנית הסאטירה "ניקוי ראש", שם התגלה כקומיקאי וחקיין. בהמשך הנחה את שעשועוני הטלוויזיה: "זה הסוד שלי" ו"תשע בריבוע" והתארח בתכניות ליל שבת "שעה טובה", "סיבה למסיבה" ובפינה "האגף הסגור", שם ביצע חיקויים רבים ובלתי נשכחים. בשנת 2000 "נולד" סבא טוביה במסגרת ההצגה "מעיל הקסמים של טוביה", בעקבותיה הועלתה ההצגה "סבא טוביה המלך" והופקו ארבע קלטות ילדים. בטלוויזיה: "חדווה ושלומיק", "קרובים קרובים", "השיר שלנו", "החרצופים", "דני הוליווד", "איפה אתה חי?", "סברי מרנן", ותכניות הילדים "ממלכת טוביהו", "טובי דובי", "חיבוק של שבת" ו"שירים מבית סבא". בקולנוע: "סלמוניקו", "חגיגה בסנוקר", "גבעת חלפון עונה", "יופי של צורות", "הלהקה", "האינסטלטור". בשנת 2016 הוענק לו התואר "יקיר גמלאי ישראל", כאות הוקרה על פועלו ותרומתו לתרבות הישראלית וב-2018, תעודות הוקרה מאוניברסיטת בר אילן ומאוניברסיטת אריאל על פעילותו המתמשכת ותרומתו לתיאטרון, הקולנוע והתרבות בישראל.

ניצה שאול (יעלי, 2019)

שחקנית ויוצרת, החלה את הקריירה שלה בלהקת פיקוד המרכז, המשכה בתיאטרון העממי ובתיאטרון "הקאמרי", שם זכתה במלגת לימודים בלונדון מטעם "קרן התרבות אמריקה-ישראל". למדה ב-RADA (האקדמיה המלכותית לאומנויות הבמה) וב-Drama Center. הופעת הבכורה שלה בווסט אנד בלונדון הייתה במחזהו של טנסי ויליאמס - The Red Devil Battery Sign, שבו בה אישית לשחק במחזה. כיכבה בסרטים רבים, ביניהם: "השוטר אזולאי", "כץ וקרוס", "גבעת חלפון אינה עונה", "חגיגה בסנוקר", "עד ספטמבר", "שרגא קטן" ו"אהבה בשליקס" שמוצג בימים אלה בבתי הקולנוע. השתתפה בסדרות הטלוויזיה: "פלוורנטין", "אסתי המכוערת", "אלביס", "אולי הפעם", "רוקדים עם כוכבים" - בה זכתה במקום השלישי, "שטיסל", "רון", "צומת מילר", "מתים לרגע". בסדרות טלוויזיה בינלאומיות, בתפקידים ראשיים ביניהן: "Dr. Who", "Kessler, Radio", "Cat's eyes, East Enders, Star Cops ואחרות. הגישה את הסדרות "בקצה השרביט" למבוגרים ו"מוסיכי" - מוסיקה קלאסית לילדים (ערץ 2). הופיעה ברחבי העולם ובארץ עם תזמורת סימפונית וקאמריות ביצירות כמו "פאסאד" של וולטן (בפסטיבל ישראל וב - "הקאמרה הישראלית"), "פרנקנטשין!!!" (על פי בקשה אישית של המלחין - ה. ק. גרבר). יצרה קלטות ווידאו של מוסיקה קלאסית לילדים - "דורה מי פה" ואת סדרה ההצגות הרב תחומית למשפחה - "צלילי קסם", עבור "האופרה הישראלית" (סיפור ילדותם של למעלה מ- 50 מלחינים, סופרים, מחזאים ומשוררים) וסגנונות שונים באמנויות הבמה מכל התקופות. בשבוע הספר האחרון יצא הספר האחד עשר שכתבה "חלומות בהקיי" (הוצאת "מודן"), סיפור ילדותו של המלחין מנדלסון, המבוסס על הסדרה "צלילי קסם". השנה זכתה ניצה בפרס הוקרה מטעם משרד התרבות והתאחדות ענף הקולנוע על תרומתה הייחודית לקולנוע הישראלי ומכירה של למעלה מ- 1,000,000 כרטיסי קולנוע.

יעל עמית (דודה רודיקה)

בוגרת "בית צבי". בין ההצגות בהן הופיעה - בת. הבימה: "פילומנה", "מכולת", "מועדון האלמוות העליון", "קופסה שחורה", "חבר" (כתיבה ומשחק); בת. חיפה: "מהומה רבה על לא דבר", "פטרייה הרעל", "הלם קרב"; בת. באר שבע: "תזמורת על תנאי", "מקהלת אי הסכמה", "דון ג'ואן חוזר מהמלחמה", "תמונות ציד"; בת. הקאמרי: "המתלבט". בטלוויזיה: "בלתי הפיך", "מוצ'ש", "זה-זה!", "מה בכריש" ועוד. לצד המשחק מטפלת בפסיכותרפיה ואימון.

סנדרה שדה (דודה רודיקה)

בוגרת החוג לתיאטרון, אוניברסיטת תל אביב. השתתפה בפרויקט "עין הוד" של נולה צלטון ועודד קוטלר. בין תפקידיה - בת. הבימה: "וויצק" (מרים), "סיפור פשוט" (מינה), "הרבע העתיק" (גיין), "הלוויה חורפית" (ולוויזה), "הכסאות" (זקנה), "חתול רחוב", "שירלי ולנטין" (הצגת יחיד), "זרים", "מותו של סוכן", "אותו הים", "לרקוד ולעוף" (שרה פלדמן), "קוויאר ועדשים" (מתילדה), "ערי מדבר אחרות" (סילדה גראמן), "מירלה אפרת" (מחלה), "פליישר" (ברטה), "סימני דרך" (נעמי ד'); בת. חיפה: "הקייטנים" (קלריה אינונבה), "גן הדובדבנים" (האומנת), "ליל העשרים" (מרים); בת. הקאמרי: "טוב" (הלן), "סוויני טוד", "הביתה" (רות), "נשים בצמרת" (מרלן), "מידה כנגד מידה" (מריאנה), "בית ספר לריקודים" (מירה), "קסטנר" (בודיו), "מיכאל קולהאס" (אליזבת), "אהבה מאוחרת" (קתרין), "נוצות", "חקירה", "הדלפה" (דניאלה), "אחרי החגים" (ריבה), "שירה" (שירה), "תמונות מחיי נישואים" (מריאנה), "מכתבי אהבה", "ריצ'ארד השלישי" (אליזבת), "שברי זכוכית" (סלביה), "סיפור משפחתי" (רות שטיין), "שטח סגור", "הפושעים החדשים" (דורנה), החדר האחורי"; בת. בית ליסין: "יחפים בפארק", "נערי ההיסטוריה", "גוד ביי אפריקה". בקולנוע: "למראית עין", "אריה", "הדברים שמאחורי השמש", "שש מיליון רסיסים", "האופה מברלין". בטלוויזיה: "פרצוף של פוקר", "פלפלים צהובים", "עבודה ערבית", "סברי מרנן".

נדיר אלדד (ג'הנון)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2015 בהצטיינות. זוכה פרס ע"ש צבי קליר. בין תפקידיו - בת. הבימה: "גברתי הנאוה", "אוויטה", "פליישר", "עלובי החיים" (אנג'ורא), "1984" (מרטין), "מיכאל קולהאס" (מייסון), "סימני דרך" (מרדכי הצעיר), "הרפתקאות דוד אריה" (אבא/קיסר), "עקומים" (רודי), "מיקה שלי" (גידו), "עושה כרצונו" (חיים); בחג המחזמר, 2015: "משיח"; בת. השעה: "סולם יעקב", "קזבלן" (קזבלן); בת. הסימטה: "הלילה הקצר ביותר בשנה" (ז'אן). בקולנוע: "ז'ורמיל" (שלומי). זוכה הפרס ע"ש אהלה הלוי לשחקנים צעירים מצטיינים, 2017

תשה אנשנדי (סרג'יו קונסטנזה)

שחקן וקומיקאי. בוגר בית הספר לאמנויות הבמה של "סמינר הקיבוצים", 2007. בין תפקידיו - בת. הבימה: "מיקה שלי" (מני). בקולנוע: "העולם מצחיק", "תפוחים מן המדבר", "ארץ פצועה". בטלוויזיה: "בשבילה גיבורים עפים", "אנגדה", "מטומטמת", "מפלצות קטנות".

שלומי קוריאט (סרג'יו קונסטנזה)

בוגר "בית צבי". בין תפקידיו בתיאטרון - בת. הבימה: "השוטר אזולאי", "סיגל"; בת. חיפה: "לא להעיר את הילדה". בקולנוע: "אול אין סנולנד", "המוסד", "מבצע ביצה", "מסע הטבעת", "ארבע על ארבע", "תפוחים מן המדבר", "העולם מצחיק", "הפנטזיה הגדולה של סימיון הקטן", "ביקור התזמורת", "מכתבים לאמריקה". בטלוויזיה: "ד"ר קוראדו", "נחמה", "החברים של נאור", "שנות ה-80", "נשואים פלוס", "קינגים", "אטלנטיקה", "הבורר", "השנים הכי יפות", "החיים זה לא הכל", "הפיג'מות", "בובות", "ראש גדול", "מסודרים", "בובה של לילה", "רוקדים עם כוכבים" 2010 (זוכה המקום הראשון), "גולסטאר" (עונה 2), "שבוע סוף", "הרצועה", "ערב אדיר" (שלישיית פרזאק), "דומינו".

עמוס בוארון (שוטר/קצין מצרי, חייל במוצב)

בוגר בית הספר למשחק ב"סמינר הקיבוצים". בין ההצגות בהן השתתף - בת. הבימה: "וליוס קיסר", "לב טוב", "כריש פטיש", "מראה מעל הגשר", "נשיקת אשת העכביש", "חבילות מאמריקה", "ללכת עד הסוף", "ביקור הגברת הזקנה", "אם הבית" (מיכה), "המאהב", "חיזור גרלי", "הבן הטוב" (מוטי), "אשה בורחת מבשורה", "שייקספיר מאוהב", "המלך ליר", "מאחורי הגדר". בימוי וכתבייה: "שפוי לא שפוי". בטלוויזיה: "שמש", "הפיג'מות", "כן או לא", "אהבה מעבר לפינה", "צימרים", "ניו יורק". בקולנוע: "אחד פלוס עשר".

אמנון וולך (מח"ט בונדי)

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב. בת. הבימה: "ארוחה עם אידיט" (ז'וסט לבלאו), "מונוגמיה" (אדם), "מלכת היופי של לינאן" (פאטו), "רעל ותחרה" (טדי ברוסטר), "עת דודים" (יהודה), "נעצר בחצות" (קארל אוסיצקי), "מה עושים עם ג'ני?" (ולטר סימון), "אשה בורחת מבשורה" (אילן), "שייקספיר מאוהב" (לורד ווסקס), "התקווה", "עושה כרצונו". בין כתבי המחזה "ספינינג" (ארנון); בת. גשר: "לילות לבנים", "הלילה ה-12", "כפר", "הנהר", "אוכלים", "ים", "שלוש אחיות", "טרטיף", "איש הכריות", "עיר" (זוכה פרס השחקן המבטיח בטקס פרסי התיאטרון); בת. צוותא: "תורת היחסים", "קיון"; בפסטיבל עכו: "סטפן" (זוכת פרס ההצגה המצטיינת, פרס השחקן המצטיין); בפסטיבל חיפה: "שכנים" (זוכת פרס ההצגה המצטיינת); בת. המדיטק: "לב של מלך"; בת. אורנה פורת לילדים ונוער: "הנסף ככה", "אדיסון". בקולנוע: "עץ לימון", "ג'האד דלפין", "no exit", "ההסדר", "החברים של יאנה", "כרוניקה של אהבה", "ציפורי חול", "קפאו בירושלים", "מעבר אל הים", "סנפ שוט". בטלוויזיה: "האי", "עספור", "המשדר", "תמיד אותו חלום", "מסכים", "שמשי", "מיי פירסט סוני", "101", "הפוך", "פאזל", "קיון", "טירונות", "בני בני ילד רע", "הוא והיא", "המכון", "כנפיים", "המגפה", "אניגמה", "פרופיל 64", "פצועים בראש", "מילואים", "כוכב הצפון", "סוסי פרא", "מבצע קיפוד", "שאטו עין כרם".

יואב דונט (מח"ט בונדי)

בוגר בית הספר למשחק ניסן נתיב, 2007. בין תפקידיו - בת. הבימה: "עושה כרצונו" (יעקב), "LOVE, LOVE, LOVE" (הנרי), "אגדת חבינא", "פליישר" (שליימלה), "משפחה עליזה" (אורסון צ'יימברס), "פאניקה" (הובר), "מירלה אפרת" (יוסלה) (אותו הים" (ריקו), "מישהו ימות בסוף" (אדם), "פוסט טראומה", "כי בנו בחרת" (ניב), "אם יש גן עדן (ריבר), "הסוחר מוונציה" (סלריו, נסר אראגון); בת. צוותא: "צינורות" (אנסמבל "זיגוטה"); בת. חיפה: "סיפור פשוט" (הירשל); בת. אורנה פורת: "הבחורים בדלת ממול" (בשיתוף ת. חיפה, בארי), "הבחירה", "אפקט הפרפר"; בת. הסמטה: "האי" (ג'ון); בת. תמונע: "ליזלוטה במאי". בת. הבית: "ברוח המקום". בקולנוע: "לבנון" (מועמד לפרס אופיר לשנת 2009 לשחקן ראשי), "אויגאללה" (סרט קנדי), "האיש שבקיר". בטלוויזיה: "פרשת השבוע", "לאהוב את אנה" (דניאל), "המקום", "כפולים", "עממיות", "חברות", "תאג'ד", "סברי מרנן".

ניר דליחובסקי (וסרמן)

בוגר "ניסן נתיב", תל אביב. בין תפקידיו - בת. הבימה: "מלכת היופי של לינאן" (ריי דולי), "הסוחר מוונציה" (לורנצו), "מירלה אפרת" (דוניה), "הבן הטוב" (שי), "פליישר" (שליימלה), "פילומנה" (ריקרדו), "המלך ליר" (דָּכְס בּוּרְגוּנְדִּיה), "עושה כרצונו" (יעקב); בת. תמונע: "מי שם?"; בת. הקאמרי: "לילה לא שקט", "זהב טורקי"; בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "בגדי המלך החדשים", "פיטר פן"; בת. נגה: "האגם"; בת. הערבי-עברי: "שרופים" (ניהאד, ואהאב, איש פלגות), "נון סטופ קפה"; ביכורי העיתים: "ילד חי או מת", "טעונים" (חייל נאצי, האנס, נח); בת. מ.ר.א.ה: "טיפול דחוף". בקולנוע: "רווקה פלוס" (נדב), "סרק", "חלב" (סטפן). בטלוויזיה: "מתים לרגע", "אהבה מעבר לפינה" (אייל), "הבורר" (עונה 3), "איפה אתה חי?" (גיא). זוכה הפרס ע"ש אהלה הלוי, 2016.

דניאל חסין (קלפון/חייל במוצב/חייל מצרי)

בוגר בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי". זוכה מלגות הצטיינות בלימודים. בין תפקידיו - בת. הבימה: "מיקה שלי", "סימני דרך", "הרפתקאות הדוד אריה והמכשפה חמותנתה"; בת. הספרייה: "החולה ההודי", "מקס בארץ האגדות"; באופרה הישראלית: "נישואי פיגרו".

שמוליק כהן (יוסיפון)

בוגר בית הספר למשחק של ניסן נתיב. בין תפקידיו - בת. הבימה: "מעגל הגיר הקווקזי", "מלחמת אחים", "גן ריקו", "הזוג המור", "השוטר אזולאי", "כתם לידה" (בנימין), "ביקור הגברת הזקנה", "החייל האמיץ שוויק" (בשיתוף ת. חיפה) "שייקספיר מאוהב" (סר) (וברט דה לספס), "מיקה שלי" (משה); בת. בית ליסין: "חשמלית ושמה תשוקה", "צור ירושלים". בקולנוע: "סיפור גדול".

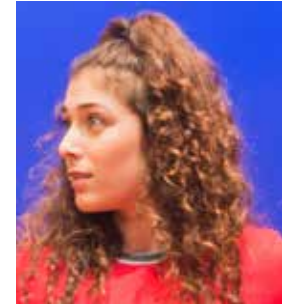
עדנה בליליוס (שפרה חסון)

בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב, 2003. למדה בתיאטרון "המוסד לאמנות הבמה" במוסקבה (בהנהלת אנטולי וסילייב) ובסטודיו למשחק של שטרסברג. בין תפקידיה בתיאטרון - בת. הקאמרי: "גורודיש", "מקבת", "סטמפניו"; בת. גשר: "רומן בעבודה", "הנסיכה איבון"; בפסטיבל עכו, 2010: "הבית על שפת האגם"; מעבדתרבות, דימונה: "המיטב שבאדם"; בת. החאן: "פיפיה שלי... מתוקה שלי..." (הצגת יחיד); בפסטיבל חיפה להצגות ילדים: "אליק בליק". שחקנית בקבוצת "קתרזיס", תיאטרון אימפרוביזציה. בקולנוע: "מכתוב", "הערת שוליים", "רסיסי אהבה", "הלידה הרעה", "מלח הים". בטלוויזיה: "שלטון הצללים", "ויקוי ואני", "כדברא", "פלפלים צהובים", "עבודה ערבית", "סברי מרנן", "נישואים פלוס", "טקסי דרייבר", "חטופים", "חיים אחרים". זוכת פרס קרן שרת (אמריקה ישראל) בשנים 2001, 2002, 2003.

רוני דלומי (יעלי, 1976)

מוסיקאית ושחקנית. החלה את דרכה המקצועית בשנת 2009 כזוכה הצעירה ביותר של תוכנית הטלוויזיה "כוכב נולד". שלוש אלבומיה זכו להצלחה רבה, והוענק לה התואר "זמרת השנה" שנתיים ברציפות על ידי המאזינים ותחנות הרדיו וסיבובי הופעותיה המצלחים נמשכים עד היום. בתיאטרון: "צלילי המוסיקה" (ליזל), "פיטר פן" (וונדי), "הקוסם מארץ עוץ" (דורותי), "עלובי החיים" (אפוניו), "סימני דרך" (נעמי). בטלוויזיה: "אופוריה", "גאליס". שופטת בתוכנית הכשרונות "בית ספר למוסיקה". בקולנוע: "ארבע על ארבע". זוכת הפרס ע"ש אלה דן לשחקנית מצטיינת, 2017.

תומר ברש (שוטר/חייל במוצב)

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2018. זוכה מלגות "קרן שרת" ומלגות ע"ש אורנה בן חורין ושוש אביגל. בטלוויזיה: "כיפת ברזל", "קץ 2014". בקולנוע: "זה שלי".

אורי הוכמן (שמגר, 1976)

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב ובי"ס רימון. שירת בלהקת הנח"ל ובתיאטרון צה"ל. בין תפקידיו - בת. הבימה: "המוות יושב ליד" (המספר), "כתר בראש" (אדוניה), "הקומיקאים", "אנה קרנינה" (סטיבה), "אוגוסט: מחוז אוסיג", "ארוחה עם אידיט", "פוסט טראומה", "מוריס שימל" (עמוס פופ), "הסוחר מוונציה" (גובו הזקן), "ליזיסטרטה", "החייל האמיץ שוויק", "חיזור גורלי", "קוריולונוס" (מנניוס), "לבד בברלין", "עלובי החיים" (סנאדרייה), "1984", "מיכאל קולהאס", "עיתונאי על תנאי", "הרפתקאות דוד אריה", "עקומים"; בת. הקאמרי: "הסוחר מוונציה" (לורנצו), "דבר מצחיק קרה", "שיינדלה" (יוסל), "פעורי פה", "קרום" (ברטולדו); בת. גשר: "הנהר" (ואסילי דאניליץ); בת. חיפה: "אירמה לה דוס" (הובר); בת. החאן: "אנה גלקתיה", "הנסיכה איבון", "מילה של אהבה", "מלחמה על הבית", "בגידה"; בתיאטרונטו: "געגועי לקסינג'ר". הצגת בידור: "פלפל אל חאפלה". בטלוויזיה: "תמרות עשן", "שטיסל", "ניו יורק", "נפלת חזק", "השמחות", "שאטו עין כרם", "עקרון ההחלפה", "מלכות", "הפסיכולוגית", "עיר מקלט", "גאליס", "הפוליאיגובים", "מטומטמת" (חג'בי), "לתפוס את השמיים", "בית המשאלות", "הבורר" (מוטי קורץ), "עממיות", "הקלמרים" (יואש), "השוטר הטוב", "חברות", "פרנקו וספקטור", "הכל דבש", "מריו", "בלתי הפוך". בקולנוע: "באמצע הסרט", "הפיתוי", "קצוות פורמים", "רוק בקסבה", "מחכים לסוורקין", "בננות", "ז'טם מון אמור", "ארבע על ארבע", "הבנדוד", "פרה אדומה". זוכה פרס רוזנבלום, 1999.

בן יוסיפוביץ' (שמגר, 1976)

שחקן ובמאי קבוצת תיאטרון לנוער. גדל והתחנך ב"בית הנוער", רחובות. בוגר בהצטיינות של התיכון הארצי לאמנויות ע"ש תלמה ילון, 2008. בוגר לימודי משחק בבית הספר לאמנויות הבמה ב"סמינר הקיבוצים", 2015. זוכה ערבי מלגות במסגרת לימודיו ובפרס ראשון בתחרות ארצית ע"ש ספי ריבלין ז"ל. זוכה הפרס ע"ש אהלה הלוי לשחקן מבטיח בתיאטרון הבימה, 2016. זוכה פרס התיאטרון הישראלי לשחקן המבטיח, 2016. בין תפקידיו בתיאטרון הבימה: "ז'קו", "לבד בברלין", "קוריולונוס", "1984" (סיים), "הילד חולם" (האב, פקיד ההגירה) "המלך ליר" (אסוולד), "יש רופא באולם" (לזלי); הצגות סמינר הקיבוצים בהבימה: "המלט" (המלט), "נמר חברבורות" (פינק), "אהבתי הראשונה", בחג המחזמר בת-ים, 2016: "בית המצוות" (רב/כומר). יוצר ושחקן המופע "בירה ונזכרה", העוסק בזיכרון השואה דרך תיאטרון וסאטירה. בטלוויזיה: "על הספקטרום" (עמית), "כפולה".

יעל לבנטל (סינייה קונסטנזה)

בוגרת הסטודיו למשחק של ניסן נתיב. בין תפקידיה בתיאטרון - בת. הבימה: "הרובוטית" (חבצלת גרוס), "נפגעי חרדה"; בת. בית ליסין: "שעה של שקט", "חתולה על גג פח לוחט", "ארוחת פרידה", "שבטים", "חברות הכי טובות" (פרס אגודת הידידים של תאטרון בית ליסין על תפקיד זה ומועמדות לפרס התאטרון, 2014), "שם פרטי", "פרינסס מרו 7", "רק אתמול נולדה", "עשו עלך פעם סרט"; בת. חיפה: "אמא תרזה איננה", "מהוללת", "קרקס של יהודים", "שלוש מסיבות", "ראש משוגע"; בת. הקאמרי: "שידוכים"; בת. הרצליה: "בוא לא נדבר על זה"; בת. הספרייה: "המסיבה של אביגיל". כמו כן שיחקה בהצגות בתאטרון החאן הירושלמי, בפסטיבל חיפה להצגות ילדים ובפסטיבל עכו. בטלוויזיה: "אחותי קפצה כיתה", "מסכים", "לא לפני הילדים", "החיים זה לא הכל", "מעורב ירושלמי", "בנות" ו"החיים על פי אורלי" (סדרת בת אינטרנטית של "החיים זה לא הכל"). מעלה את מופע הסטנד אפ, פרי עטה, "החיים על פי יעל לבנטל".

שיפי אלוני (סינייה קונסטנזה)

בוגרת ביה"ס לאמנויות הבמה ב"סמינר הקיבוצים". בין תפקידיה - בת. הבימה: "התקווה" (נטע), "בעלה של אשתי" (איב), "פילומנה" (לוצ'יה), "קח את אבא שלך ולך לעזאזל" (זוית זק); בצוותא: "שירת העצבים", "רואים את הסוף"; בת. יפו: "האהל האדום". בטלוויזיה: "לצבי יש בעיה" (ליאת/ לטי), "לה פמיליה" (נורית), "שלטון הצללים", "אחת שיודעת", "אנחנו במפה", "שותפים", "צומת מילר", "השוטר הטוב", "הירון וחיפזון". בקולנוע: "הבלתי רשמיים", "תל אביב על האש", "אנטרקס". זוכת פרס אורה גולדנברג לשחקנים מצטיינים, 2017.

קובי מאור (ויקטור חסון)

בוגר "בית צבי", 2004. בין תפקידי - בת. הבימה: "הצמה של אבא", "פאניקה", "החיל האמיץ שוויקי", "ליזיסטרטה"; בת. הקאמרי: "המלט", "בית ספר לנשים", "משרתם של שני אדונים", "זה הים הגדול"; בת. בית ליסין: "תמונות יפאיות", "חלום ליל קיץ". בטלוויזיה: "סברי מרנן", "חברות", "מטומטמת", "כפולה", "מדינת הגמדים", "זה המצב", "סופשלי", "טקסי דרייבר", "פרופיל 64", "סוסי פרא", "עספור", "הפיגמות", "משפחה שולטת", "70 מיליון סיבות לעושר", "השועלים", "כאן גרים בכיף", "ילדות רעות", "אולי הפעם", "החיים זה לא הכל", "מעורב ירושלמי", "רמזור", "בובה של מדינה", "בובה של לילה", "סרוגים", "המקום", "לצחוק או למות", "שולץ", "פולישוק".

רוי מילר (גי'יג'י)

בוגר הסטודיו למשחק מיוסודו של יורם לוינשטיין, 2007. זוכה מלגת קרן שושהיים, קרן ארנה בן חורין וקרן עדי קאמרי. בין תפקידי - בת. הבימה: "השחקן", "דור שלישי", "מסילה לדמשק", "פוסט טראומה", "לרקוד ולעוף", "קוויאר ועדשים", "הסוחר מוונציה", "אם הבית", "הדה גאבלר", "נונס בפרוזה", "הכיתה שלנו" (בשיתוף ת. הקאמרי), "פאניקה" (רובר), "מה עושים עם ג'ני" (וולטר), "קוריולוס" (קומיניוס), "שייקספיר מאוהב" (נד אלן/ מרקוציו), "קח את אבא שלך ולך לעזאזל" (ד"ר שלם), "עושה כרצונו" (חיים), "מי מפחד מויג'יניה ווולף" (ניק); בת. החאן: "גברים"; בת. תמונע: "חלום ליל קיץ"; בת. המעבדה: "רומיאו ויוליה"; בת. המדיטק: "קרשינדו ואני". בקולנוע: "התגנבות יחידים", "הרקיע החמישי", "שקופים", "בשר תותחים", "האיש שבקיר", "האופה מברלין", "פוקסטרוט", "בבוזים אגדה אורבנית". בטלוויזיה: "העוקץ", "ההברים של נאור", "עם סגולה", "המרכז", "בנורק", "רמזור", "עממיות", "100", "הכל שפיט", "בני ערובה", "משבילה גבורים עפים", "מלכות", "דוד פואה". בוגר צ'אבק ישראל משחק מול מצלמה.

טל מוסרי (גי'יג'י)

בוגר בית הספר לאמנויות בת"א ותיכון תלמה לין במגמת תאטרון. היה חבר בלהקת צעירי תל אביב ("לא כולל שירות"). בצבא שרת בלהקת חיל החינוך (ילדי חורף 73). בין תפקידי - בת. הבימה: "תשמ"ד", "סימי דרך" (חיליק), "הרפתקאות דוד אריה" (דוד אריה); בת. בית ליסין: "שבעה", "מכתב לנועה"; בת. הקאמרי: "המפקח", "נתינה". זכה בפרס התאטרון הישראלי בקטגוריית השחקן המבטיח. כוכב הילדים הוותיק והפופולרי ביותר בישראל. בשנת 1997 הצטרף לצוות מנחי ערוץ הילדים וכיום מנחה בערוץ "ניקלודיאון". השתתף בעשרות תכניות וסדרות לילדים ונוער, ביניהן: "השמיניה", "האי", "גאליס", "ששטוס", "לחיי הערבה", "אח שלי הגדול", "נעלמים", "שכונה", "המלאך השומר שלי", "צ'מפיונסניק", "כדבא", "טל והחברים".

ניל משען (חיליק/ברתן)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2015. בין ההצגות בהן השתתף - בת. הבימה: "אויטה", "פליישר", "עלובי החיים", "תמונתו של דוריאן גריי", "מיכאל קולהאס", "הילד חולם" (בשיתוף ת. הקאמרי), "המלך ליר", "כפרה"; ב"חג המחזמר", 2015: "משחח". במאי ומורה למשחק בבית הספר לאמנויות ע"ש לימור רוז.

שפי מרציאנו (קלפן/חייל במוצב/חייל מצרי)

בוגר הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין, 2013. בין תפקידי - בת. הבימה: "המאהב" (נעים), "חיזור גורלי", "חסים מסוכנים" (אזולו), "סיפור פשוט" (הירשל הורביץ), "LOVE, LOVE, LOVE" (גי'ימי), "פילומנה" (אומברטו), "התקווה", "מאחורי הגדר" (שקוריפין); בת. המדיטק: "הכיתה המעופפת"; בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "טופלה טוטוריו". זוכה הפרס ע"ש אוהלה הלוי לשחקן המבטיח, 2014 עבור תפקיד נעים בהצגת "המאהב". זוכה פרס אורה גולדנברג לשחקנים מצטיינים, 2017.

טל קלאי (ה'קליון/חייל במוצב)

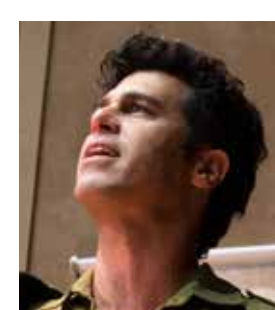
בוגר התיכון לאמנויות ירושלים. בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב ירושלים, 2007. חבר בלהקת "פאות קדושות" ו"משודרגות". בין תפקידי בתיאטרון - בת. הבימה: "משפחה עליזה" (על תפקידו בהצגה זו זכה במלגת הצטיינות מטעם עו"ד אלי ליאון), "ערב גאה מאוד", "שייקספיר מאוהב", "המלך ליר", "פרימה דונה" (ת. גשר), "כנגן המנגן" (ת. החאן), "נולדו אשמים", "הרמן ודורוטיאה", "מלכת הכמעט" (צוותא), "שופרא" (ת. תמונע), "הכל אודות אמא" (ת. תה"ל), "הלב הנורמלי" (ת. הקובייה), רומיאו ויוליה - THAT BITCH CAN BE PART OF ME (פסטיבל ישראל), "בת הים הקטנה" (משכן האופרה). בטלוויזיה: "תמיד אותו חולם", "המשרד", "מתלהבת", "2,3, הקשב", "שותפים", "רמזור". בקולנוע: "FUCKING DIFFERENT TEL AVIV", "שושנה חלוץ מרכזי", "פרחים של מרציפן", "נמס בגשם", "פרא אציל". כתב את המחזה "פאני המשוגעת" (פסטיבל תאטרון קצר 1999).

יובל שלומוביץ' (אריה, קצין או"ם/חייל במוצב)

בוגר בית הספר למשחק "סמינר הקיבוצים", 2008. טרם לימודיו שיחק בתיאטרון הפרינג' החיפאי בניהולם של יגאל ותמרה אמיתי. בין תפקידי - בת. הבימה: "כפרה" (מוטי), "הבן הטוב (רן גולדן), פרס השחקן המבטיח), "הסוחר מוונציה" (גרציאנו), "אם יש גן עדן" (פורמן), "הסיפור של נינה" (מיכאל), "מסייה דה פורסוניאק" (ארסט), "ארץ חדשה" (עלי אדם), "אדם לא מת סתם" (לוי לוי/בתיה הרחבה), "השבועה" (אשמדאי/מספר), "אלוהים מחכה בתחנה" (תיסר/פלסטיני), "רובינא - האגדה", "צמח" (מנחם גנסיין), "המלך ליר"; בת. תמונע: "התקלה" (קומר, פרס הצגת הפרינג' של השנה, 2010); בת. השעה: "פרח לב הזהב" (חתול). "הלב האמיץ שלך אירנה סנדלר" (מיכאל, פרס הצגת השנה 2016). טלוויזיה וקולנוע: "חלב" (ראובן).

טל גרושקה (ריג'י)

שרת בלהקת חיל החינוך והנוער. בוגר מגמת התיאטרון בתיכון לאמנויות ע"ש "תלמה לין", בהצטיינות. בין תפקידי - בתיאטרון: "בעקבות הלב" (ריפס הפקות ובימות), "אנה ומלך סיאם"; בת. הארצי לילדים ונוער: "על ניסים ונפלאות", "בייגלה", "הילד הזה הוא אני", "צלילי המוסיקה". בקולנוע: "שש פעמים", "אחים", "תנועה מגונה", "יומולדת". בטלוויזיה: "מטומטמת", "האחיות המוצלחות שלי", "הקלמרים", "קופיקו", "עוד משפחה וחצי", "להוציא את הכלב", "מילואים", "המכשפה מרחוב מלצ'יט".

ההצלחות הממשיכות

עושה כרצונו
מאת מוטי לרנר
עפ"י ספרה של אסתי וינשטיין
בימוי: איה קפלן

סימני דרך
מאת אורן יעקבי וג'ורא יהלום
בימוי: משה קפטן

פילומנה
מאת אדוארדו דה' פיליפו
בימוי: רוני פינקוביץ'

התקווה
מאת רוני פינקוביץ'
ובבימוי

עיתונאי על תנאי
מאת גיא מרוז
בימוי: נורמן עיסא

המורדים
מאת עדנה מזי"א
בימוי: משה קפטן

1984
מאת ג'ורג' אורוול
עיבוד: רוברט אייק
ודאגקן מקמילן
בימוי: עירד רובינשטיין

בעלה של אשתי
מאת מירו גאברן
בימוי: רוני פינקוביץ'

הצמה של אבא
מאת אמנון לוי ורמי דנון
בימוי: רוני פינקוביץ'

משפחה עליזה
מאת רון קלארק
וסם בוריק
בימוי: נתן דטנר

בוטתן ספרדי
מאת יצחק נבון
בימוי: צדי צרפתי

פרטואר הבימה

גבעת חלפון אינה עונה
'עפ"י תסריט מאת
אסי דיין ונפתלי אלטר
עיבוד למחזה: דניאל לפין
בימוי: משה קפטן

סיבת המוות אינה ידועה
'עפ"י ספרו של עמרי אסנהיים
"לתפוס רוצח"
מאת מוטי לרנר, בימוי: חנן שניר

הרובוטית
קומדיה מאת עוזי וייל ורוני סיני
בימוי: רוני פינקוביץ'

כפרה
מאת דפנה אנגל ושי להב
בימוי: דפנה אנגל

זרים מושלמים
'עפ"י תסריט מאת פאולו ז'נובה
עיבוד: ארז דריגס

מאחורי הגדר
'עפ"י חיים נחמן ביאליק
מאת עידו ריקליו
בימוי: משה קפטן

מיקה שלי
מחזה מוסיקלי
משירי יאיר רוזנבלום
מחזה: גדי ענבר
בימוי: משה קפטן

עקומים
מאת מרטין שרמן
בימוי: משה קפטן

הילד חולם
מאת חנוך לוין
בימוי: עמרי ניצן
בשיתוף התיאטרון הקאמרי

הרפתקאות דוד אריה
הצגת ילדים
מאת ינץ לוי
בימוי: רוני פינקוביץ'

קח את אבא שלך ולך לעזאזל
מאת רמי ורד
בימוי: אמיר י. וולף

רפאל בכר (רג'י)

בן 13. הופיע בלהקת "גוונים", המתמחה במחזות זמר. השתתף בתחרויות שירה בינלאומיות בארץ ובחול"ל זכה בפרסים. בטלוויזיה: תכניות הריאליטי: "הבנים והבנות", "THE BOX", "ו"גוט טאלנט". השתתף בקלטת של רינת גבאי "הקמצן".

רוני כהן (רג'י)

בן 12. למד בחוג למשחק של תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער בו גילם תפקידים ראשיים והשתתף בסדנת משחק מול מצלמה אצל אנה פיינשטיין. בת. הבימה: "מיכאל קולהאס".

אדם שיאון (רג'י)

ליד 2005. תלמיד מצטיין בחטיבת ביניים ושחקן כדורסל בליגה הלאומית לילדים. שיחק בסרטים, וידאו קליפים ופרסומות. גילם את התפקיד הראשי בסרט "לשמור עליי" במסגרת בית הספר לקולנוע ע"ש סם שפיגל.

גל גולדשטיין (סווינג)

בוגר בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי", 2017 בהצטיינות. בוגר מגמת תיאטרון ב"תלמה ליון" בהצטיינות. במהלך לימודיו זכה במלגות רבות, ביניהן: מלגה ע"ש צבי קליר על הצטיינות בלימודים, מלגת קרן התרבות אמריקה-ישראל, מלגת הצטיינות ע"ש נירה ושמואל רודנסקי, מלגה ע"ש אוהלה הלוי, מלגת חג המחזמר "דור המחר". בין תפקידיו - בת. הבימה: "שייקספיר מאוהב", "המורדים" (יאלי) "עקומים" (וולף/קורפורל), "המלך ליר" (מלך צרפת); בת. הספרייה: "יוסף וכתונת הפסים המשגעת" (יוסף), "פגישה לאין קץ", "מקבת"; בת. בית ליסין: "אוליבר". בטלוויזיה: "כוכב הצפון".

רוני מלכה (סווינג)

בוגר בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי", 2016. זוכה מלגות סגן, אלי ליאון, דדי ניסים, חווה רוזנברג, פסטיבל ביכורים. בתיאטרון - משחק: "סימני דרך", "מצחיקונת", "סינית אני מדברת אליך", "משחקים בחצר האחורית", "כן לא שחור לבן", "שבתות וחגים", "משיח עכשיו"; בימוי: "הוצאה לפועל", "הדרך לירושלים". בטלוויזיה: "נפלת חזק".

גיא עקיבא (סווינג)

בוגר בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי" 2009. בין תפקידיו - בת. הקאמרי: "זהב טורקי"; בת. חיפה: "פיטר פן"; בת. המדיטק: "הכבש השישה עשר"; בת. אורנה פורת: "גלי", "טופלה טוטוריסו", "פצפונות ואנטון"; בת. השעה: "הקוסם מארץ עוץ", "הדייג ודג הזהב"; בת. הארצי לילדים ולנוער: "נסים ונפלאות", "שולם לעולם", "וגר זאב עם כבש", וכן במחזות זמר והפקות מסחריות, ביניהן: "שרק", "היפה והחיה" ועוד. בטלוויזיה: כתב שטח בתוכנית הלילה "החמישייה", "מורה פרטי", "גיא ביער החיות ופרסומות שונות. במהלך לימודיו זכה מלגות שונות, ביניהן: עדה בן נחום, זוהרה שאקוב, מתילדה אלקלעי ומלגת סגן על הצטיינות בלימודים. מלמד בסדנאות תיאטרון אורנה פורת. "גיא ביער החיות", ופרסומות שונות. במהלך לימודיו זכה מלגות רבות, ביניהן: עדה בן נחום וסגן על הצטיינות בלימודים. מלמד בסדנאות תיאטרון אורנה פורת.

אגודת ידידי הבימה

אגודת ידידי הבימה תומכת בפרייקטים מיוחדים ושותפה בעשייה התרבותית והחברתית-קהלית של התיאטרון. אנו, באגודת הידידים של התיאטרון הלאומי, גאים להיות חלק מהווייה שאינה מפסיקה להתחדש, גם בגוף – המשכן המחודש של התיאטרון וגם בנפש – טיפוח ושכלול היצירה והשפה האמנותית. אגודת הידידים של תיאטרון הבימה, שמה לה למטרה לפתח את היצירה התיאטרונית ולאפשר לקהל צעיר, הן במרכז והן בפריפריה, ללמוד ולחוות, באופן בלתי אמצעי, את קסמה של אמנות התיאטרון. אגודת הידידים מכירה גם בחשיבות הדיאלוג עם מדינות שונות בעולם ועל כן מסייעת לתיאטרון, כחבר בארגון תיאטרונים אירופה המכובד, ה-UTE, בנסיעותיו לחו"ל ובחשיפת היצירה הישראלית בתיאטרונים רבים בעולם ופיתוח הדיאלוג עם יוצרים ואנשי תיאטרון ממדינות שונות.

חברי הנהלה:

צפי רובין, יו"ר	ליאורה לנדאו
ריקי רוזנברג	ארליך גל
נאוה רביד	רביץ אורלי
יעל רב-הון	חיימוביץ רונית
מיתר עפרה	

יועץ משפטי: עו"ד אהוד כצנלסון, גורניצקי ושות' משרד עורכי דין
מבקר פנים: רו"ח אורן מירון
רו"ח העמותה: רו"ח יצחק זינגר

ידידים הבימה

אבידן בריר בחוריה ודר' אברהם בריר	גרוס צביה ויוסי גרנות נעמי גרף עדי ועמיר גורניצקי ושות' עורכי דין דנקנר אורלי	אחיטוב אורניבסקי ארזה אונגר יעל רומי אילין שרה אילי אורקה אלאלוף שרה ארבל עדנה אלחנני איטה אלקון עידית אלרוזי רונית ארליך גל ומישל ארליך מירה וגוירא אראל אסנת ועמי ארקין דוריס ומורי ברנבוים צביקה ונטלי בוקשפן גורית בלומנטל נעמי בלום ליאורה ומויר בהר יוסי ועירית ברטפלד אסי ברק אהרון ואלישבע גבריאלי עדנה גולדנברג אורה גור אלן גייגר מיכה ושרה גלר אתי	ליון סלע אורה ליבאי דוד לנדאו ליאורה ואלי לנדסברג דיתי ואלכס לנדסברג יובל ומואי לט רותי וגבי לוסקט דורית ויוזם מיכאלי סילבי מיתר עפרה מיתר מירה ורון מלמד דליה מנורה מבטחים מנור גורית ויואב נתנאל ענגי ועוזי נאמן דליה סאמט חיים וורדה סגול טובה וסמי סטיבה אורה ואיתן סן שמחה ובת עמי עזריאלנט איה עופר רותי פדני ענת וראובן פרדמן ליאורה ומיקי פלדמן איה וזאב פלבר אביבה פרלוק אורנה ודר' חיים פרופר גדי ואתי פרנקל שלומית צור אורנה ומשה
-----------------------------------	---	---	--

מועצת הנאמנים של התיאטרון יו"ר: אדריאן הרשקוביץ
פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, דוד סיני, עמירה דותן
דירקטוריון הבימה | יו"ר: בן עמי עינב
סגן יו"ר: אמנון דיק
אסתי אפלבוים פולני, יוסי שחק, שלי חושן, אלון צדוק

מנכ"ל: אודליה פרידמן | מנהל אמנותי: משה קפטן | סמנכ"ל: בני צרפתי

מנהל כספים: יגאל ספיבק

מנהל רכש, פרסום וע. מנכ"ל: יניב איתן

מבקר פנים: רו"ח אלי להט, משרד RSM שיף הזנפרץ ושות'

שחקני התיאטרון:

איצ'ו אביטל, אורי אברהמי, אלינור אהרון, נירית אהרוני-שוויצר, ג'סיקה אוזן, ספיר אזולאי, תמר אילנאי, אושרת אינגרשט, אוראל איזיקל, נדיר אלדד, מיכאל אלוני, נצר אלוני, שיפי אלוני, גילה אלמגור-אגמון, אהרון אלמוג, גל אמיתי, רונית אפל, ליאת אקטע, דפנה ארמוני, משה אשכנזי, זוהר דבש, עמוס בוארון, ריקי בליך, אפרת בן-צור, אורי בנאי, אינה בקלמן, עידו ברטל, מיכל ברנד, דוית גביש, מרים גבריאלי, גיל גולדשטיין, עמית גיל, רבקה גור, גלית גיאת, גביאל גל, לאה גלפשטיין, תום גרציאני, מורדי גרשון, אמיר דדון, יבגניה דודינה, יואב דונט, נתן דטנר, רוני דלמי, דניאל דמידוב, עלא דקא, רויתל זלצמן, אורי הוכמן, חברט הניג, אמנון וולף, אלינור וייל, דניאל ורטהיים, גיא זר-ארץ, עמית זיתון, ניר זליחובסקי, סיגי חזמה-פריצקר, דניאל חסין, הגר טישמן, נטע טרוים, בן יוסיפוביץ, שחר ישי, יעקב כהן, שמוליק כהן, שמעון כהן, מיכאל כורש, לילך כספי, יעל לבנטל, אילן ליבוביץ, רותי לנדאו, אלכסה לרנר, אוראל מאור, קובי מאור, תות מולאור, טל מוסרי, הראל מורד, רינת מטטוב, רוי מילר, מאי מלר, סיון מסט, אור משיח, ניל משען, מאיה מעוז, שיפ מרציאנו, דניאל סבג, שחף סגל, הילה סורג'ון, עמי סמולצ'צקי, רוני סתיו, נורמן עיסא, גבי עמרני, רוברטו פולק, רובי פורת-שובל, אסנת פישמן, מיקי פלג, גיל פרנק, פיני קדרון, אבי קושניר, נוהר קורן, דבורה קידר, רותם קינן, טל קלאי, מיקי קם, ליא קניג, סטיאנה קנליס-אולירי, גיל קפטן, רועי קקון, אלכס קרול, נתן רביץ, אורנה רוטברג, שחר רז, דב רייזר, פולי רשף, מתן שביט, יגאל שדה, חנן שוורצברג, גאיה שליטא-כץ, הילה שלו, יובל שלומוביץ, תובל שפיץ, תומר שרון

מנהלה:

מנהלת לשכת מנכ"ל ודוברת: עינת שחם-יעקבי
מנהלת כוח-אדם: שוש בן-דוד
אחריות מחלקת כוח-אדם: טל דבש
מנהלת לשכת מנהל אמנותי: מור ארליך אמסלם

אחזקה:

מנהל הבית: חיים אמיואל
חשמלאי הבית: סלומון עובדיה
מרכיזה: טלי דובינסקי, רות כהן, יעלה סגל
מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר
אחמ"שים: יוסי דיל, בועז ולנשטיין, נתי חכים, מיכל רזמן, מעיין גורודון, עפרי שוואב, קרן שני, אביבית סימן טוב, תמרה מובשוביץ, אבי גרשון

חשבת כספים:

אסתי גולדשטיין
מח' כספים: רותי אגסי, תקוה גחפי, קרן קורקוס, אורית מוסקוביץ'

מחלקת שיווק:

מנהל מכירות: אילן וולשטיין, ענת נתן
מחלקת שיווק חוץ ואירועים:
מנהל: איתן אדר, ענבר לוי

מנהלת מחלקת חינוכית: אורית בר-נוי
שיווק פרויקטים ומכירה לקבוצות:
יסמין דארר, מאיה רוזנברג, דור ראובן

מנהל מחלקת שירות לקוחות-מנויים:
אילן וולשטיין

מנהלת משמרת:

שני לוי
שירות לקוחות ומנויים: חנה אור-שלום, יעית חסן-פרי, שירלי כהן, רותם נבון, רונית פרידמן, רוחמה רוזנבוים

מחלקת הפקות:

מנהלת מחלקת הפקות: רויתל שקורי
מנהלי הצגות: מיכל אייזיק, אושרת טרבליס, חגית נמרודי, קארין סגל, נועה ענתות, יעל פורת, דנה פלסר, דקלה פרבר, דבורי ריס, מור אמסלם, טל יגר, יונתן פיינסוד, תומר קרלינסקי, נטע שביט

מקימה ואוצרת ארכיון הבימה

מייסדת ועורכת ראשית אתר הארכיון:
חני זליגסון

מנהל ארכיון:

רמי סמו
ארכיון הבימה פתוח לקהל בימים:
א' 08:00-12:00, ג' 08:00-14:00, ה' 08:00-18:00
טלפון: 03-5266720

מיייל: archive@habima.org.il

השחקנים הוותיקים:

ישראל בידרמן, שלמה בר שביט, רולף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, פנינה פרח, דליה פרידלנד, אלכס פלג

תרגום בהצגות:

טטא שירותי תרגום לתיאטרון

להצגה "גבעת חלפון אינה עונה"

מנהל במה: מיכאל רוקובסקי, קונסטנטין מרקובאנו | **סגן מנהל במה:** כפיר דוד
תפעול תאורה: איתן ממיה/צור רון | **תפעול סאונד:** לאון פרל/עידן ששוני/אביטל וייס
תפעול תלבושות: עדן כסלו/איב לוז | **תפעול אביזרים:** יאשה חנוכייב
תפעול פאות: אווה אוסנה, עירית חורין

חיים מלאים בתוכן

חביבה נויברגר
דיירת הבית בהוד השרון

מבצע של פעם בשנה הצעות מפתיעות במגוון מסלולים

מוזמנים להצטרף לבית מאיר פנים, חם ומשפחתי, מלא עניין ותוכן. עם קהילה תוססת ויצירתית. 'עד 120', מזמינה אתכם ליהנות ממבצע של פעם בשנה - מגוון מסלולים, הנחות והטבות חד פעמיות.

רשת בתי מגורים
מלאי תוכן

רשת 'עד 120'
דיוור מוגן לגיל השלישי

* 6120

הבית בראשון לציון • הבית בהוד השרון • הבית בתל אביב • בקרוב - הבית במודיעין והבית בקריית מוצקין
המבצע למצטרפים חדשים, בתוקף עד לתאריך 30.6.2019. המבצע בכפוף לתנאי ההתקשרות לחברה. ט.ל.ת.